

ခင်မမ ၏ ကိုယ်တွေ့ ဇာတ်လမ်း

“ကောင်းတယ်. .”

“သွား. . မသိဘူး. .”

“ခင်ဟာလေ. . ရှက်စရာမရှိ. . ရှက်နေတယ်. . ရှက် မှပိုလှလာတယ်. .”

“သွား. . လာမကြည့်နဲ့”

ဟူသောအသံလေးနှင့်အတူ. . ခင်သည်. . အခန်းတွင်း သို့ ဝင်ပြေးရာ. . ဇော်ဇော်က ခင်နောက်ပိုင်းကိုလှမ်းအကြည့် တွင်. . ဗွီဒီယို၏နိုးဆွမှုကြောင့်. . စောက်ဖုတ်အတွင်းမှ. . ယိုဆင်းလာသောရမ္မက်ရည်များကို ထဘီတွင်အကွင်းလိုက်. . တွေ့ရသည်. . ဇော်ဇော်သည် ကျေကျေနပ်နပ်ကြီးပြီး အပျို ပန်းသီးဆွတ်ရုံမျှမက တစ်ခါထဲဝါးမျိုချရန်အတွက် ချေလှမ်း ကျကျကြီးများဖြင့်. . ခင်ဝင်ပြေးရာ. . အိပ်ခန်းတွင်းသို့ ဝင် လိုက်သွား၏။

“ခင်. . ကိုယ်ကိုရှက်တယ်ပေါ့. . ကိုယ်ခင်ကိုချစ်ချင်တာ ကြာပြီ. . ဒီနေ့မှမချစ်ရယင်တော့. . ကိုယ့်ကိုယ်ကိုသတ်သေ လိုက်မယ်. .”

“စောပါသေးတယ်မောင်ရယ်. . ဒါတွေကလက်ထပ်ပြီးမှ နော်. . မောင်ကလိမ္မာပါတယ်. .”

“ခင်. . လူ့အသက်ဟာတိုတိုလေးပါ. . ရသမျှအချိန်မှာ ပျော်ပျော်နေကြရအောင်ပါ. .”

“အို. . ခင်ကြောက်တယ်မောင်ရယ်. .”

“ခင်ဟာတော်တော်အတာပဲ. . ဒီမှာ. . ဗွီဒီယိုထဲကရိုက် ပြတာဟာသရုပ်ဆောင်ရုံသက်သက်မဟုတ်ဘူး. . အပြင်မှာတ ကယ်ဖြစ်ပျက်တာတွေကို ထင်ဟပ်ပြတာပါ. . လောကရဲ့ အကောင်းဆုံးအရသာတွေကို ကွက်ကွက်ကွင်းကွင်းမြင်အောင် ကြိုးစားတင်ပြထားကြတာ. . ကိုယ်တို့လဲ. . ဒီအရသာတွေကို မြီးစမ်းကြရအောင်လား. . အချစ်ရယ်”

“မောင်က. . သိပ်ကဲတာပဲတော်. .” ဟူသောခင်၏မူပိုပို ကြာမူဟန်ကြောင့် ဇော်ဇော်ရင်ထဲ၌ ဘုရားပွဲလှည့်နေ၏။

“အခုဗွီဒီယိုထဲက မိုက်ကယ်ခေါ်ဂျော်နီတို့. . တင်မာဆွေ တို့. . ဒါရိုက်တာဒေါ်သန့်သန့်ကြွယ်တို့ဟာ မောင့်မိတ်ဆွေတွေ ပါ. . ရိုက်ကွင်းမှာတောင်ရှိနေတတ်တာများတယ်. . မောင် ဆိုယင်သရုပ်ဆောင်တေအတွက် ပေါင်းစုံကိုသင်ပြရတယ်. . အခုလဲမောင့်အနေနဲ့ခင်ကို ဖိုမရေးရာနဲ့ပတ်သက်ပြီး လက်တွေ့ ကျကျသင်ပေးမယ်. . ခင်ကိုချစ်ရေယင်ကျောမှာ တငြိမ့်ငြိမ့် မြောနေအောင်မောင်လက်တွဲခေါ်မယ်. . လိုက်မယ်မဟုတ်လား”

“မောင်ကို. . ခင်သနားပါတယ်. . ဒါပေမဲ့ မောင်တို့ ယောက်ျားတွေက အိုင်တွေတိုင်းခြေဆေးချင်ကြတယ်. . ခင် ကို မောင်တကယ်လက်ထပ်မှာနော်. .”

“အို. . ခင်ကမောင့်ကိုအထင်သေးလိုက်တာ. . ခင်ကို မောင်ထာဝရ. . ရိုးမြေကျလက်ထပ်ပေါင်းသင်းမှာပါ. . မောင်ကျိန်ဆိုယင်ကျိန်ပါမယ်. .”

“အော်. . မောင်ရယ်. . .”

ခင်၏စပ်ပြီးပြီးမပွင့်တပွင့်လေသံကိုကြားရသည့်နှင့် ဇော် ဇော်သည်. . ခင်ကိုယ်လုံးတစ်တစ်ရစ်ရစ်ကို ခါးမှဆတ်ကနဲ ပွေ့ယူရင်း အရောင်တလက်လက်တောက်နေသည့် နှုတ်ခမ်းနီနီ ထူအမ်းအမ်းလေးကိုငုံ၍ သကြားလုံးစုပ်မြိုသကဲ့သို့ တဖျင်းဖျင်း စုပ်နေလေ၏။

ဇော်ဇော်သည် ခင်၏နှုတ်ခမ်းသားမို့မို့ကို မိမိ၏စိတ်အား တက်ကြွသောနှုတ်ခမ်းသားပြည့်ပြည့်ဝဝကြီးများဖြင့် နူးညံ့စွာ ငုံ့ထားလိုက်ပြီး လျှာဖျားကလေးဖြင့် ခင်နှုတ်ခမ်းသားများကို တဖျင်းဖျင်းနှင့်စုပ်မြိုနေချေ၏။ ခင်မှာ. . ဇော်ဇော်အားပြန်၍ သိုင်းဖက်မိပြီး ယခင်အနမ်းများနှင့် မတူသည့် ထူးခြားသော ထိုအနမ်း၏ဖော်မပြနိုင်သောအတွေ့ထူးကို မျက်လုံးမှေး၍ ခံ စားနေ၏။ ခင်စိတ်ထဲတွင် ရှက်ရွံ့မှုဖြင့် ဇော်ဇော်ရင်ခွင်ထဲမှ ရုန်းထွက်ချင်သော်လည်း. . မီးတောက်မတက်ပွတ်သပ်လာ သော ဇော်ဇော်အနမ်းကြောင့် တစ်ကိုယလုံးတုန်ရီလာသဖြင့်. . မမိနှုတ်ခမ်းကို အသာဟပေးလိုက်မိသည်။

ကျားလျှာနှင့်မခြားကြမ်းတမ်းလှသော ဇော်ဇော်လျှာသည် ဖွင့်ဟထားသောခင်ပါးစပ်တွင်းသို့ အပေါက်ရှာသောမြွေတစ် ကောင်အလား တလူးလူးတလွန်လွန်ဝင်သည်. . သို့နှင့် ခင် ပါးစောင်များကိုလျှာဖြင့်လိုက်လံကလိကာ ငြိမ်သက်နေသော ခင်လျှာကို ရှေ့တိုးနောက်ငင်လာရောက်မြှူဆွယ်လာ၏။

ခင်မှာအငြိမ်မနေနိုင်တော့ဘဲ ဇော်ဇော်ကိုအတုယူကာ မိမိ ၏လျှာဖြားကလေးဖြင့်ဇော်ဇော်. . လျှာကိုမရဲတရဲ. . ကလိ ကြည့် မိ ရာတစ် ကိုယ် လုံး တချိန် ရှိ နှိ နှိ ဖြစ် လာ သည် အထိ အရသာ မှာ ကောင်းမွန် လှ သည် ။

ဇော်ဇော်မှာခင်စိတ်ပါလာမှန်းသိသည် နှင့် ခင့်နှုတ်ခမ်းတစ်ခုလုံးထဲ၌ လက်လံမွေနှောက်ယင်း ခင့်နို့ အုံကြီးများကို အင်္ကျီပေါ်မှချေပေးနေသည်။

အတန်ကြာလျှင် ခင့်အင်္ကျီကိုကျောမှကြယ်သီးများဖြုတ် ပေးလိုက်ပြီး. . လူချင်းခွာ၍ ဆွဲချွတ်ချလိုက်သည်။ ခင်၏နို့ အုံကြီးမှာ အနီးကပ်ကြည့်မှ. . ရေချိုးခန်းတွင် မြင်ရသည်ထက် ပိုကြီးနေကြောင်းတွေ့ရသဖြင့် အသံမထွက်အောင်လေချွန် လိုက်သည်။

“ခင်. . ကိုယ့်ကိုချစ်ရင်. . ကိုယ်အင်္ကျီကိုချွတ်ပေးပါ. . ”

“ဒါ. . သက်သက်အနိုင်ကျင့်တာပဲ. . ” ဟုစုစုဆောင့်ဆောင့် ကလေးမူလိုက်ပြီးမှ. . ဇော်ဇော်ကြယ်သီးများကိုတုန်ရီသော လက်များဖြင့်တစ်လုံးချင်းဖြုတ်ပြီး ချွတ်ပေးလိုက်ရာ. . ကြီး မားထွားကြိုင်းလှသောဇော်ဇော်၏ရင်အုပ်နှင့် လက်မောင်းအိုး ကြီးမှာ ညနေခင်း၏အလင်းရောင်ဝယ်. . ထင်းထင်းကြီးပေါ် လာသည်။

ဇော်ဇော်မှာ. . ခင့်ဘရာစီယာကိုမချွတ်သေးပဲ အသာ အပေါ်သို့မတင်လိုက်ရာကြီးမားလှသော နို့ကြီးနှစ်လုံးမှာ အ နှောင်အဖွဲ့မှ ခေတ္တလွတ်မြောက်သည်ကို ဝမ်းသာဟန်ဖြင့် ဘယ်ညာယိမ်းထိုးလှုပ်ရှားနေသည်။

နို့သီးကိုအသာလိုက်လံပွတ်သပ်ရင်း “ခင့်. . နို့တွေက အရမ်းလှတာပဲကွယ်. . စံချိန်ဘဲ. . အမေရိကန်ကကောင်မ လေးတွေနဲ့တောင်ယှဉ်နိုင်တယ်. . အတော်ရှားတဲ့နို့ကြီးတွေပဲ”

ကြီးမားလှသောနို့ကြီးများကို ဘရာစီယာ၏သားရေကြီးများ က တင်းကြပ်စွာဖိထားသဖြင့်. . ခင်မှာရှက်မခိုင်တော့ပဲ. . ရင်ဘက်ရှေ့ရှိချိတ်များကို ဖြုတ်ချလိုက်ရာ. . ကျောက်ဆစ် ရုပ်မှနို့သီးအလား. . ဖြူဝင်းနေသည့်နို့အုံကြီးပေါ်တွင် ကျောက် စိမ်းရောင်သွေးကြောလေးများဖျာထွက်နေသည်. . နို့အုံထဲ၌ အပျိုစစ်ပီသစွာနှစ်မြုပ်နေသောနို့သီးခေါင်းများကို တစ်လှည့်စီ စုပ်ယင်းချေယင်း. . လျှာဖြင့်ကလိယင်းမှ ပန်းရောင်မှပန်း ရောင်အရင့်သို့ပြောင်းစေပြီး နို့အုံတစ်ခုလုံးကိုတင်းလာစေ၏။

နို့အုံတစ်ခုလုံးကို. . ကိုက်စားတော့မတတ်ပါးစပ်ဖြေ၍ ခင်လျှာကြမ်းကြီးဖြင့်လျက်ပေးနေသလို. . သွားဖြင့်လည်း မနာအောင်ချစ်ပေးနေ၏။

“ဇော်ဇော်. . ခင်မနေတတ်ဘူးကွယ်. . အိုး. . ဇော်ဇော် ရယ်. . ”

ခင်မှာဇော်ဇော်. . ခေါင်းကိုလက်ဖြင့်အသာပွတ်ပေးသလို နေရင်းအထက်ပါအတိုင်းတုန်ရီလှုပ်မောစွာ တိုးတိုးလေးဆို ရှာ၏။

ဇော်ဇော်မှာ ခင့်ထဘီကိုမသိမသာဖြေချလိုက်ရာ ခင့်ခြေ ရင်းတွင် ကွင်းလုံးကျွတ်ပုံကျသွားသည်. . ခင့်တစ်ကိုယ်လုံး၌ အဝတ်ဆို၍ ပင်တီအနက်ကလေးသာရှိတော့သည်။

“လာ. . ခင်ရပ်နေရတာညောင်းရောပေါ့. . ဟိုကုတင် ပေါ်မှာကိုယ်ခင်ကိုကောင်းကောင်းကြီးအကြောလျှော့ပေးမယ်”

ခင်မှာဇော်ဇော်ခေါ်ဆောင်ရာနောက်သို့ အညှို့ခံရသူအ လား လိုက်ပါလာသည်. . ခင့်ကိုကုတင်ပေါ်ကိုယ်တပိုင်းတင် ပေးပြီး. . ပင်တီဘောင်းဘီကလေးကို အသာလိပ်၍ ချွတ်ချ လိုက်ရာ. . အောက်ပိုင်းကြမ်းပြင်ပေါ်ချထား၍ ကော့ပေး သည့်ပုံစံဖြစ်နေသောစောက်ဖုတ်ဖောင်းဖောင်းလေး၏အလှကို အနီးကပ်မြင်ရ၏။

ဇော်ဇော်မှာခင့်စောက်စေ့နီနီရဲရဲလေးကို အသာလက်မနှင့် လက်ညှိုးကြားတွင်. . ချေပေးနေရာ ခင့်မှာ. . မနေတတ် မထိုင်တတ်တော့ဘဲ “တဟင်းဟင်း” ငြီးလာသည်။

“ဟင်းဟင်း. . မောင့်. . ခင်မနေတတ်ဘူး. . ခင့်ကို မညှင်းဆဲပါနဲ့. . ”

“ခင့်ကိုညှင်းဆဲတာမဟုတ်ဘူး. . ဒါသုခဘုံကိုတဲ့ပထမခြေ လှမ်း”

“အား. . မောင်ရယ်. . ကျွတ်. . ကျွတ်. . ”

ခင်မှာရင်ထဲမှတုန်ရီလာပြီး အသက်ရှူသံများပြင်းလာ သည်. . ဇော်ဇော်မှာခင့်ရှည်လျားထွားကြိုင်းသောပေါင်တန် များကိုလက်တစ်ဖက်ဖြင့် အသာလိုက်လံ၍ လျှောတိုက်ပွတ် သပ်ပေးနေ၏။ ကျန်လက်တစ်ဖက်ဖြင့် ခါးပတ်ဖြုတ်၍ ဆွဲချ လိုက်ရာ သွေး၍ ရှည်လျားလှသောလီးကြီးမှာ အပျိုလိုချင်၍ ခေါင်းငြိမ့်သောပုတ်သင်ညိုအလား ခေါင်းတငြိမ့်ငြိမ့်ဖြင့်ဘောင်း ဘီထဲမှတောင်ထလာသည်. . ဇော်ဇော်သည် မတ်တပ်ရပ်၍ ဘောင်းဘီကိုဆွဲချွတ်လိုက်ရာ တောင့်တင်းသန်မာ၍ယောက်ျား ပီသလှသောဇော်ဇော်ခန္ဓာကိုယ်က မိမွေးတိုင်းဖမွေးတိုင်းဖြင့် မြင်ရလေ၏။

ခင်မှာမျက်လုံးကိုမပွင့်တပွင့်ဖွင့်ကြည့်လိုက်ရာ ဇော်ဇော် ကို ကိုယ်တုံးလုံးမြင်ရသဖြင့်. . ယောင်ရမ်း၍ “အို”ဟုတလိုက် မိသည်. . ဇော်ဇော်လီးကိုလည်းကြည့်လိုက်ပြီး လီးမှာကျပ်လုံး ခန့်တုတ်ပြီး ၈လက်မခွဲခန့်ရှိရာ အတော်ရှည်သောလီးဟုဆိုရ ပေသည်. . ခင်မှာဗွီဒီယိုထဲမှ မိုက်ကယ်လီးကြီးကိုပြန်မြင် ယောင်လာပြီး ဇော်ဇော်လီးကပို၍ရှည်ပြီး မိုက်ကယ်ကပိုတုတ် ကြောင်းသိလာ၏။ ဇော်ဇော်မှာ ခင်နားသို့ပြန်ကပ်လာပြီး. .

“ခင်. . ပေါင်ကားပေးကွာ. . သုခဘုံကိုဒုတိယခြေလှမ်း လှမ်းမလို့. . ”

ခင်မှာအဓိပ္ပါယ်နက်သောမိုက်ကယ်စကားကြောင့် ပေါင် တန်ကြီးများကို. . အသာဟပေးလိုက်၍ စိတ်မရှည်တော့သည့် ပုံပေါက်နေသောဇော်ဇော်က. . ဒူးခေါက်ကွေးမှကိုင်ပြီး. . အကြောများမခံနိုင်တော့သည်အထိ ပေါင်ကိုဆွဲဖြုတ်လိုက်သည်။

ခင်စောကဖုတ်ကလေးမှာ သဘာဝမိခင်၏ဖန်တီးပေးချက် အရ. . အနဲငယ်ကြမ်းသယောင်ရှိသောစောက်မွှေးစိမ်းညိုညို လေးများ. . ဖေါင်းမို့နေသောပေါင်တန်နှင့်ကပ်နေသည့် စောက်ဖုတ်အိအိကြီး. . နီရဲနေသောစောက်ပတ်အတွင်းသား များ ကိုင်လိုက်လျှင် ကြွေသွားယောင်ရှိသည့် ကျောက်ပွင့်ပမာ တွန့်လိပ်ပြီးပန်းရောင်အသွေးထနေသောစောက်ခေါင်းဝ. . မရမ်းစေ့ရောင်ဖက်သို့ လုနေသောစောက်စေ့နီနီရဲရဲလေးတို့ မှာ. . သူ့နေရာနှင့်သူ အပျိုစင်တစ်ယောက်၏သဘာဝအလှ ကို ဖော်ကျူးနေသည်။

ဇော်ဇော်မှာ ခင်ပေါင်နှစ်လုံးကြားထဲခေါင်းသွင်းပြီး စောက် မွှေးများကိုသွားဖြင့် မနာအောင်အသာကိုက်နေသည်။ စောက် မွှေးများမှာတံတွေးများစိုလာပြီး ဝပ်ကျသွားသဖြင့်. . စောက် ဖုတ်ဖောင်းမို့မို့မှာ ပို၍ထင်ရှားစွာပေါ်လာသည်။

ဇော်ဇော်သည် စောက်စေ့ကိုနှစ်ခမ်းနှစ်ခုဖြင့် အသာညှပ် ရင်း လျှာထိပ်ဖြင့်စောက်စေ့ထိပ်ကို ကော်ပတ်စားသကဲ့သို့ ခပ် မြန်မြန်ကလိပေးလိုက်ရာ. .

“အိုး. . အမေ့. . အား. . မောင်း. . ကျွတ်ကျွတ်ကျွတ်” ဟူသောခင်အာမေဋီတံသံများက အခန်းတွင်းဝယ်ပဲ့တင်နေ၏။

ဇော်ဇော်မှ စောက်စေ့ကလိရုံဖြင့်အားမရသေးဘဲ စောက် ပတ်တပြင်လုံးကို လျှာကြမ်းကော်ပတ်စားသကဲ့သို့ ထက် အောက် ဘယ်ညာလိုက်တိုက်ရာ ခင်မှာမည်သို့မှအိန္ဒြေထိန်း ၍မရတော့ဘဲ. . အိပ်ယာခင်းကိုလက်နှစ်ဖက်ဖြင့်စွဲယင်း. . နှုတ်ခမ်းကိုကခါ ခေါင်းကိုဘယ်ညာခါရမ်းနေ၏. . အသက်ရှူ သကဲ့သို့လေကိုဟပ်၍ဟပ်၍ရှူနေ၏။

စောက်ခေါင်းဝကိုလျှာဖြင့်ဝိုင်း၍မွှေးပေးပြီး စောက်ခေါင်း တွင်းလျှာကိုထဲနိုင်သမျှနက်အောင်ထိုးထဲ၍ မွှေးပေးနေ၏. . စောက်ခေါင်းမှရှူချည်ပွချည်ဖြစ်လာသလို. . ခင်မှာဖင်ကိုလေ ထဲမြှောက်တင်ထားယင်း ဇော်ဇော်မျက်နှာကို စောက်ပတ်အဝ မှမလွတ်အောင်ထိန်းထားလိုက်သည်. . ထို့နောက် စောက်ရည် ပူနွေးနွေးကို ဇော်ဇော်မျက်နှာတပြင်လုံးပေပဒွအောင် ပန်း ထုတ်ချလိုက်ပြီး အိပ်ယာပေါ်ခြေပစ်လက်ပြစ်လဲကျသွား၏။

တစ်ခန်းလုံးမှာ. . ခင်သုတ်ရေနံ့ဖြင့်ဖုံးလွှမ်းသွား၏. . ဇော်ဇော်မှာပါးစပ်ထဲရောက်သမျှသောသုတ်ရည်များကို “ဂလ” ကနဲမြည်အောင်ကျိုက်ချလိုက်သကဲ့သို့ စောက်ဖုတ်တပြင်လုံး ပွနေသောလက်ကျန်များကို လျှာကြမ်းဖြင့်လိုက်လံလျက်လျက် ရှိ၏။ ခင်မှာတစ်ကြိမ်းအားရပါးရပြီးသွားသဖြင့်. . ဇော်ဇော် မှာခင်စောက်စိကိုသွားဖြင့်မနာတနာကိုက်ကာ ကလိပေးပြန်၏ လျှာဖြင့်လျက်ပေးလိုက်. . သွားဖြင့်ကိုက်လိုက်ဖြင့်. . သွေး သားဆူပြီးသောခင်မှာ ရမ္မက်သွေးများ ဒုတိယအကြိမ်ပြန်လည် လည်ပတ်လာ၏။

ဇော်ဇော်မှာမတ်တပ်ရပ်လိုက်ပြီး အကျောပြိုင်းပြိုင်းထနေ သည့်လီးရှေ့ရှေ့ကြီးကို လက်ဖြင့်ကိုင်ပြီး ခင်စောက်ဖုတ်အကွဲ တစ်လျှောက်ထက်အောင်လိုက်လံပွတ်သပ်ပေးနေသဖြင့် ခင် မှာ တမျိုးပြီးတစ်မျိုးမရိုးနိုင်သောချစ်အရသာကြောင့် တလူးလူး တလွန်လွန်ဖြစ်လာပြီး

“မောင်. . ခင် ကို နှိပ်စက်နေတာလား. . ခင်အထဲကကလီ ဇာတွေပြောင်းဆန်ကုန်ရပြီလားမသိဘူး. . ခင်မနေတတ်တော့ ဘူး. . မောင့်လီးကိုခင်စောက်ဖုတ်ထဲသွင်းလိုက်ပါတော့. . ခင်ကိုသနားရင်သွားလိုက်ပါ”

ခင်၏ဝေဒနာခံစားပြီးချွေးစို့နေသောခင်ပေါ်ပြင်ကို တစ် ချက်နမ်းပြီး နို့သီးများကိုတစ်လှည့်စီ စို့ပေးသည်။ ထို့နောက် မှလီးကိုစောက်ခေါင်းဝတွင် ကွမ်းသီးခေါင်းနစ်ရုံမျှမြှုပ်၍ ခင် ခြေထောက်များကိုပုခုံးပေါ်ထမ်းတင်လိုက်သည်။

ခင်ပုခုံးကို ချိုင်းအောက်မှအသာလျှို၍ကိုင်လိုက်သောခင် ခါ ခင်ကလည်း ဇော်ဇော်လည်ပင်းကိုလှမ်းဖက်ထားလိုက်၏။

ဇော်ဇော်မှာ အသာအားယူရင်း ခွဲကျိသောစောက်ခေါင်း ထဲလီးကိုသွင်းကြည့်၏။ ဇော်ဇော်လီးမှာ မတုတ်လွန်း၍ အပျို စင်၏စောက်ခေါင်းနှင့်အံဝင်ခွင်ကျတစ်ထစ်ပြီးတစ်ထစ်ဝင် သွား၏။

“မောင်. . အိုး. . ဘယ်လိုကြီးလဲမသိဘူး. . ခင်လေ. . အထဲမှာကြေနေသလိုဘဲ. . အင်းဟင်း. . ”

“ကောင်းတယ်မဟုတ်လား. . ဒါတောင်အစဘဲရှိသေး တယ်. . ”

လီးသုံးပုံနှစ်ပုံခန့်အရောက်တွင် ဇော်ဇော်မော့လျော့နေ သောခင်စောက်ဖုတ်ကိုကာကွယ်စောင့်ရှောက်သည့် အပျိုစင် မြွေးကလီးကိုတားဆီးထား၏။ တစ်ဝက်ခန့်လီးကိုပြန်ထုတ်ပြီး အံတစ်ချက်ကြိတ်ကာ. . အားပြင်းပြင်းနှင့်ဆောင့်သွင်းချလိုက် သောအခါ. .

“ပြတ်. . ပြတ်. . ပြတ်. . ဖေါက်. . ဒုတ်. . အား. . အမလေး. . သေပါပြီမောင်ရယ်. . ရက်စက်လချည်လား. . ခင်ကိုသတ်နေတာလား. . အား. . နာလိုက်တာ. . ခင်ကို လွှတ်. . မခံနိုင်ဘူးသိလား. . ” ဟုတရှုတ်ရှုတ်ငိုယင်း ဇော်ဇော် ရင်ဘက်ကိုအတင်းတွန်းထားလေ၏။

ဇော်ဇော်မှာ လီးကိုတစ်ဝက်ခန့်. . ပြန်ထုတ်လိုက်ရာ နီ ရဲသောသွေးများအပြင်သို့ပွက်ကနဲထွက်ကျလာ၏။ ဇော်ဇော်က

“ခဏနေယင်ကောင်းသွားမှာပါခင်ရယ်.. အပျိုစင်မြွေးကဒီ လိုမှမဖောက်ယင်ပိုနာ.. ပိုခံရတယ်.. အခုအမှတ်တမဲ့နဲ့ ဖောက်လိုက်တာပိုကောင်းတာပေါ့.. ”

“ဟင့်အင်း.. ဟင့်အင်း.. ခင်ကြောက်တယ်.. တော် ပြီ.. ဆင်းပေ.. ”

“ကဲ.. ဒါဆိုကိုယ်ကို (၃)မိနစ်ထဲအချိန်ပေး.. ခင် မကြိုက်ရင်ဆင်းပေးမယ် ဟုတ်လား.. ”

ဇော်ဇော်မှာတဝက်ထုတ်ထားသောလီးကို.. ပါးနပ်စွာ ဖြင့် လက်သုံးလုံးခန့်ချန်ပြီး သွင်းလိုက်ရာ ခင်စောက်ခေါင်း ဝနှင့်အလောတော်ဖြစ်သွားသဖြင့် ခင်မှာအသာငြိမ်နေ၏ ခင် နို့သီးများကို ချေ၍တမျိုး၊ လျှာဖြင့်တဖုံကလိ၍တမျိုး ခင်စိတ် ထကြွလာအောင်လှုံ့ဆော်ပေးနေရာ.. ခင်ကဖင်ကြီးကိုကြွ၍ ကော့ပေးလာပြီး ဇော်ဇော်နှုတ်ခမ်းများကို တဖျင်းဖျင်းအာသာ ပြင်းပြင်းနှင့်စုပ်ယူလာ၏။ ပို၍လုပ်မှတင်းကြပ်စာဖက်ထား ယင်း.. “မောင်.. နဲ့နဲ့မြန်ပေးကွာ.. အခုကောင်းလာပြီ” ဟုပြောသည်.. တစ်ဝက်ပြန်ထုတ်ပြီး လီးကိုအဆုံးထိသွင်း လိုက်ရာ..

“ဒုတ်.. အား.. ဒုတ်.. အင်.. ဒုတ်.. ပြတ်.. စွပ်.. စွပ်.. ဒုတ်.. ကြွတ်.. စွပ်.. စွပ်.. ဒုတ်.. အား.. ကောင်းတယ်မောင်.. သိပ်ကောင်းတာဘဲ.. အင်း ဟင်း.. အိုး.. အားဟား.. အင်း.. ကျွတ်ကျွတ်ကျွတ်”

ခင်မှာအရသာတွေ့လာပြီး အားရပါးရကော့ပေးရင်းမှ နောက်ဆုံးစောက်ခေါင်းတွင်းရှိ ကြွက်သားများမှာ ဇော်ဇော် လီးကိုညှစ်ထုတ်လုပ်၏.. ဇော်ဇော်မှာ မပြီးသေးသဖြင့် လီး ကို အပြင်သို့အဖျားထိဆွဲထုတ်၍ အတွင်းသို့တိုင်အားရပါးရ စောင့်လိုးယင်းဖြင့်..

“ပြတ်.. ပြတ်.. ဒုတ်.. မောင်ရယ်.. ကောင်း.. အား.. အိုး.. ဒုတ်.. ဒုတ်.. အမေ့.. အိုး.. အိုး.. အား.. အိုး.. ဒုတ်.. ဟား.. အင်.. ဒုတ်.. စွတ်.. ပြတ်.. ပြတ်.. ”

အချက် ၅၀ ခန့်အရောက်တွင် လီးချောင်းကြီးတစ်ခုလုံး မှာ အစွမ်းကုန်မာလာပြီး.. ပူကနဲဖြစ်သွားကာ.. ပူနွေးသော သုတ်ရည်များကို ခင်သားအိမ်ထဲသို့ “တပြစ်ပြစ်”ပန်းထုတ်ချ လိုက်သည်.. သုတ်ရေထုတ်သည်နှင့်တပြိုင်နက် ဇော်ဇော်မှာ လေလျော့လိုက်သည့်လေမှုတ်ပူဖောင်းအလား ခင်ပေါ်သို့ ခြေ ပစ်လက်ပစ်ဖိကျသွား၏။ လီးမှာလည်း တဖြည်းဖြည်းသေးငယ် သွားယင်း “ပြတ်.. ”ကနဲကျွတ်သွားသလို.. များပြားလှသော ခင်နှင့် ဇော်ဇော်နှစ်ယောက်ပေါင်း၏ သုတ်ရေများသည် စောက်ခေါင်းနှင့်မဆန့်ဘဲ ခင်စောက်ဖုတ်အပြင်သို့ ကျလာ၏။

အတန်ကြာမှ.. ဇော်ဇော်မှာတဘက်တစ်ခုယူပြီး ခင် စောက်ဖုတ်ကိုတစ်ယုတ်ယုတ်ပေးသကဲ့သို့ သူ့လီးကိုလည်း အသာသုတ်လိုက်၏.. ခင်မှာ လီးကိုစိုက်ကြည့်နေသဖြင့်.. ခင်လက်ကိုအသာယူပြီးလီးပေါ်တင်ပေးလက်ရာ.. အပျိုရိုင်း ခင်မှာ ရုတ်တရက်တွန့်သွားသော်လည်း စိတ်တင်းပြီးအသာစုပ် ကိုင်၍နယ်ပေးနေမိ၏။

ခင်လက်ပူကြောင့် လီးကြီးမှာ တဖြည်းဖြည်းပြန်ထလာပြီး မာတောင်လာသည်။ ဇော်ဇော်မှာခင်လက်ပေါ်မှအုပ်ကိုင်ရင်း လီးကိုဝှင်းတိုက်သလို အထက်အောက်တိုက်ပေးရင်းမှ “ခင်.. နောက်တစ်ချိလုံးရအောင်ကွာ”

“အိုး.. မောင်.. ခင်မခံနိုင်ဘူး.. ဒါပထမဆုံးမို့ ခင် ကိုခွင့်လွှတ်ပါ.. နောက်ဆိုတစ်နေ့ငါ့ကြိမ်ဆိုလဲ ခင်မငြင်းဘူး ဒီနေ့အဖို့တော့.. ဒီလောက်နဲ့တော်ပြီ.. ခင်စောက်ဖုတ်ကြိမ်း နေပြီ.. ”

“စောက်ဖုတ်ကိုမလိုးရရင် ဖင်ကိုလိုးမယ်.. ဘယ်လိုလဲ”

“မဟုတ်တာမောင်ရာ.. သဘာဝနဲ့မဆန့်ကျင်ချင်ပါနဲ့.. မောင်ဒီလောက်ဆန္ဒရှိနေရင်.. ခင်မောင့်လီးကိုစုပ်ပေးမယ်”

“ဒီလိုမှပေါ့.. လင်မယားဖြစ်မဲ့လူတွေဘဲ.. ရှေ့သွား နောက်လိုက်ညီနေရမှာပေါ့.. ”

ခင်သည်ဇော်ဇော်လီးကို ပါးစပ်ထဲတွဲ၍ ခေါင်းကိုရှေ့တိုး နောက်ဆုပ်လုပ်၍တမျိုး.. လျှာဖြင့်လီးထိပ်ကိုကလိကာ.. လီးပတ်လည်ကိုလျှာစောင်းဖြင့်တိုက်၍တမျိုး.. လီးတစ်ခုလုံး ကို ပါးစပ်ထဲသွင်းရင်း.. “တပြတ်ပြတ်”စုပ်၍တမျိုးဖြင့် ထန် နေသောချစ်သူ၏ဆန္ဒကို ကြိုးစားဖြေငြိမ်းပေးနေသည်။

“အား.. ကောင်းလိုက်တာခင်ရာ.. အိုး.. အင်း.. ကျွတ်.. ကျွတ်.. ကျွတ်.. သိပ်ကောင်းတယ်.. ”

(၁၀)မိနစ်ခန့်ကြာလျှင် ခင်ခေါင်းကိုလက်ဖြင့်ကိုင်ယင်း သုတ်ရည်များကိုအာခေါင်ထဲသို့ ဗျစ်ကနဲ.. ဗျစ်ကနဲပန်းထုတ် လိုက်ရာ ခင်မှာမရွံ့မရှာပင် မျိုချလိုက်လေ၏။ လီးကိုအပြင် ထုတ်လိုက်သောလီးမှာမာတောင်နေဆဲဖြစ်၍ ဇော်ဇော်က လက်နှင့်ဝှင်းအချက် (၂၀)မျှတိုက်ပေးလိုက်ရာ လက်ကျန်သုတ် ရည်များမှာ ခင်မျက်နှာပေါ်သို့ နွေးကနဲဖျာကျလာ၏။

“အိုး.. မောင်မကောင်းဘူး.. မျက်နှာတွေပေကုန်ပြီ”

ဇော်ဇော်မှာဘာမှမပြောဘဲ ခင်မျက်နှာပေါ်မှ သုတ်ရည် များကို လျှာဖြင့် တယုတ်ယုတ်ယက်ပေးနေ၏။

ခင်.. ခင်ကိုနောက်အပတ်တနင်နွေနေ့လာခိုးမယ်.. ခင်မငြင်းပါနဲ့တော့နော်.. ကိုယ်အတူတူနေချင်ပြီ.. ”

“ကောင်းပါပြီမောင်ရယ်.. မောင်.. ဆန္ဒတွေကို ခင် မပြင်းရက်တော့ပါဘူး.. ”

“ခင်.. အဝတ်အစားတွေအဆင်သင့်လုပ်ထား.. မောင် တနင်္ဂနွေနေ့ကားနဲ့လာခေါ်မယ်.. ”

“မမ. . ကျွန်တော်မိန်းမခိုးလာတယ်. . ”

ပိုကာဝိုင်းတွင်ထိုင်၍. . ယောက်ျားတွေနှင့်နင်လားငါလား ပိုကာဆွဲနေသောအသက် (၄၀)ခန့် ဖြူဖြူတောင့်တောင့်. . မိန်းမကြီးသည် သွယ်ပြောင်း၍အရောင်ခပ်ဖျော့ဖျော့ဆိုးထား သော. . ကော့ညွတ်သည့်လက်ထိပ်ကလေးဖြင့်ဖဲများကို ရွှေ့ နေရာမှ. . ဖဲတစ်ချပ်ကိုပစ်ချလိုက်သည်. . ထို့နောက်မှအသံ လာရာဖက်သို့ မည်သို့မျှမထူးဟန်ဖြင့်. . လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။

အဝါစပ်ထားသောအနီရောင်ဖြင့် ခပ်ပါးပါးဆိုးထားသော မိန်းမကြီး၏လှသောနှုတ်ခမ်းထောင့်တွင် ဖြူသောစီးကရက်က တွဲလောင်းခိုနေ၏။ မျက်လုံးကျယ်၍မျက်တွင်းကျပြီးအိပ်ရေး ပျက်နေဟန်ရှိသည့်မျက်နှာအနေအထားကပင် ဤမိန်းမကြီးမှာ ကဗျာဆန်လှသည်. . ထူထဲသလောက်ကြီးမားနက်မှောင်သည့် မိန်းမကြီး၏မျက်ခုံးမွှေးအစုံသည်. . ရေးချယ်ထားရသော မျက်ခုံးအမြင်လေးများသာရှိသည့်ခေတ်တွင် တမျိုးထူးခြားပေါ် လွင်နေ၏။ ခွဲငြားကြက်သရေရှိရုံမက ထူထဲမှောင်နေသော ဆံပင်များနှင့်ပေါင်းစပ်လျက် အတော်အမွှေးအမျှင်သန်စွမ်း သည့်မိန်းမကြီးဘဲဟု လူတိုင်းကိုတွေးထင်စေ၍ ယောက်ျား တို့ကို အသဲယားစေ စိတ်ကြွစေ၏။

ပါးလွှာသောအင်္ကျီအောက်၌ လူးကြိထားသောအမွှေး အကြိုင်များမှ ဝင်းအိစ္စာပေါ်ထွက်နေသောအသား၏ အရောင် မှာလည်း ဆွဲဆောင်နိုင်တုန်းရှိသေး၏။ ငယ်စဉ်ကကြီးထွား တောင့်တင်းပုံရသောရင်သားကြီးများသည် မိန်းမကြီးရွှေ့လျား လိုက်တိုင်း. . ဘေးလူများမျက်စေ့မရောက်ဘဲမနေနိုင်အောင် တုန်ယမ်းလှုပ်ရှားနေတုန်းရှိသေး၏။ မဟူရာအနက်ကို ရွှေ့ကွပ် ထားသောခေတ်ဆန်လှသည့် အင်္ကျီကျယ်သီးတစ်လုံးကို လှည့် ပင်းမှဖြုတ်ချထားသေး၏။ ထိုအပြုအမူသည် ကပိုကယိုရှိသ လောက ကြည့်မိသူ၏ရင်ကို တုန်ယင်ခြောက်ခြားစေ၏။

ထူးခြားသည်မှာ. . ယခုလိုခေတ်အခါ၌ အလွန်ရှားပါး၍ တော်ရုံလူဝတ်လေ့ဝတ်ထမရှိသော ဖဲပျော့လုံချည်မီးခိုးရောင် ကို ဝတ်ထားခြင်းဖြစ်၏. . ထိုလိုချည်သည် ဖြူဆွတ်ပါးလွှာ၍ အရောင်မထွက်သောအမေရိကန်နိုင်ငံလွန်အင်္ကျီရိုးရိုး. . ရွှေ့ ကွပ်ထားသည့် မဟူရာကြယ်သီး. . ဝင်းဝါအိစက်သည့် နို့ကြီး နှစ်လုံး. . အရိုးအဆစ်ရှည်လျားသော ခြေတန်လက်တန်. . အိပ်ရေးပျက်ဟန်ရှိသောမျက်လုံးကျယ်ကြီးများ. . ထူထဲသန် စွမ်းသောမျက်ခုံးများ. . သွယ်ဟန်ရှိသောမျက်နှာတွင် ကန့် လန့်ဖြတ်လျက်. . အနည်းငယ်ရှည်လျားသောအလောတော် ထူ၍ တင်းတင်းစေ့ထားသောပါးစပ်. . ဤသည်တို့ကို စုပေါင်း လိုက်သောအခါ ယခင်ကရက်ရက်စက်စက်လှခဲ့သူဟန်ရှိသည်. ယခုတိုင်တပ်မက်စရာလှပနေသေးသောမိန်းမကြီးဖြစ်သည်။

အပြတ်သထားသောဇော်ဇော်. . နောက်ဝယ်ခင်ကရှက် ရွံ့စွာဖြင့် ခေါင်းကိုငုံ့ငုံ့ထားယင်း တပ်မက်စတယ်စွဲဆောင်နေ ဆဲဖြစ်သောမိန်းမကြီးကို အကဲခပ်သလိုကြည့်နေ၏။

မိန်းမကြီးနှုတ်ခမ်းဒေါင့်စွန်းတွင် တွဲလောင်းခိုနေသော စီး ကရက်သည် ပြုတ်ကျသွား၏။ မိန်းမကြီးသည် စီးကရက်ကို မကောက်သေးဘဲ ကောင်မလေးကို စူးစိုက်ကြည့်လိုက်၏။ ထို့ နောက် မျက်လွှာကို ချယင်း စီးကရက်ကို ဖြည်းညှင်းစွာ ကောက်သည်။

“အေး ဇော်ဇော် မင်းတို့ ဟိုအခန်းမှာနေကြ ငါလာခဲ့မယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ မမ”

ဇော်ဇော်သည် မျက်နှာစပ်ဖြူဖြူနှင့် မိန်းမကြီးကို ကြည့်ပြီး ကောင်မလေး၏ပခုံးကို ဖက်လျက် ကစားဝိုင်းကို ကျောခိုင်း၍ လှည့်သွားသည်။ ကစားဝိုင်းတွင်းရှိ ယောက်ျား(၃/၄)ယောက် တို့က တစ်ချက်မျှ မျက်လုံးလှန်ကြည့်လိုက်ပြီးနောက် ဖဲကို ပြန်စိတ်ဝင်စားသွားကြ၏။

“ဒီတစ်ပွဲပြီးရင် တော်ပါပြီး ကိစ္စရှိတယ်”

မိန်းမကြီးမှာ ဖဲကိုင်ယင်း ပြောလိုက်သည်။ ၎င်းမျက်နှာမှာ တစ်စုံတစ်ခုကို တွေးတောနေသကဲ့သို့ ရှိ၏။

xxxxxx

မိန်းမကြီး အခန်းတွင်းသို့ ရောက်လျှင် ဇော်ဇော်နှင့် ခင်တို့ မှာ တွတ်ထိုးနေသည်ကို တွေ့ရ၏။ ခင်က ရှက်ဟန်နှင့် ဇော် ဇော်ဘေးမှ ခွာထိုင်လိုက်၏။

ချစ်သူနှစ်ဦး၏ မျက်နှာချင်းဆိုင်ရှိ ဆိုဖာပေါ်တွင် ဝင်ထိုင် လိုက်၏။ မိန်းမကြီး၏နောက်တွင် နှောသားဖြူဖြင့် ပြုလုပ်ထား သော ပိုးသားပါးပါးကလေး တပ်ဆင်ထားသည့် ခန်းစီးတစ်ခု ရှိသည်။

ထိုခန်းစီး၏ နောက်တွင် ကုတင်မဟုတ်သော မွေ့ယာပေါ် တွင် ပလပ်စတစ်ထုပ်အုပ်ထားသည်။ လူတစ်ယောက်အိပ်နိုင် ရုံ အကျယ်အဝန်းရှိ ခုံတန်းရှည် တစ်ခုကို တွေ့ရသည်။

အခန်းတွင်းသို့ ဝင်သော တံခါးပေါက်နှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင် တွင် တဘက်တည်းပြုလုပ်ထားသော ပြုတင်းပေါက်(၁၄) ပေါက်ရှိ၏။ ထိုပြုတင်းပေါက်တို့တွင် အပြာနုရောင်နေကာ အပေါက်စေ့ကာထားသူဖြင့် အခန်းတွင်း၌ အပြာနုရောင်လွမ်းနေသည်။

အခန်းထဲတွင် အပြင်အဆင် မရှိဘဲ ၎င်းလင်းနေ၏။ နှစ် ယောက်ထိုင်ဆိုဖာ၏ နောက်ဘက်နံရံတွင် အာဒံနှင့် ဧဝတို့ သစ်သီးစားပြီးကြသည့်နောက် တစ်ယောက်နှင့် တစ်ယောက် လက်တွယ်ဖျစ်ညှစ်ထားကြရင်း မျက်နှာချင်းဆိုင်နောက်သို့ ခွာ၍ တပ်မက်သော မျက်စေ့နှင့် ကြည့်နေပုံ ပန်းချီကားတစ် ချပ် ချိတ်ထား၏။

အခန်းတွင်းသို့ ဝင်သော တံခါးပေါက်၏ ဘေးတွင် ဘီဒို ငယ်ကလေးတစ်ခုရှိ၏။ ထိုဘီဒိုငယ်ကလေး၏ အပေါ်၌ ပြင်သစ် ရုပ်ရှင်မင်းသမီး ဘားဒေါ့၏ မလုံတလုံအဝတ်နှင့် မြူခေါ် ဟန်ကြည့်နေပုံဓာတ်ပုံအား ချိတ်ဆွဲထား၏။

မိန်းမကြီးနောက်ခန်းဆီးကာထားသော နံရံတွင် ကိုယ်တုံး လုံးနှင့် ကပ်ပလီမတစ်ယောက်၏ ဆီဆေးပန်းချီကို ချိတ်ဆွဲထား၏။ ထိုကပ္ပလီမမှာ နှုတ်ခမ်းလည်းထူ၏။ သူ၏ကိုယ်လုံး မှာလည်း မမြင်ဘူးလောက်အောင် ကြီး၏။ သို့ရာတွင် ထိုပုံသည် အလွန်သက်သေသော သူ၏ပုံဖြစ်သောကြောင့် အား လုံး တင်းတင်းရင်းရင်း ရှိ၏။ ထိုပုံကို ဇော်ဇော်နေတဲ့ဘက်က ကြည့်ရင် ခန်းစီး၏ အပေါ်ဖက်ကျကျခပ်မြင့်မြင့်တွင် ချိတ် ထားသောကြောင့် ကောင်းစွာမြင်နိုင်၏။

အခန်းထဲတွင် မှန်အုပ်ထားသော စားပွဲပိုင်းကလေး တစ်ခု ရှိလျက် ထိုစားပွဲပိုင်းကလေးကို ဆိုဖာ(၄)ခုက ပိုင်းရံထား၏။ နံရံနှင့် ကပ်နေသော ဆိုဖာသည် နှစ်ယောက်ထိုင် ဆိုဖာဖြစ် လျက် ကြွင်းသော ဖိုခနောက်ဆိုင် ဆိုဖာတစ်ခုသည် တစ်ယောက်ထိုင်များ ဖြစ်ကြ၏။ ထိုဆိုဖာ(၃)ခုအနက် အလယ်မှ ဆိုဖာသည် ဇော်ဇော်တို့ထိုင်နေသော နှစ်ယောက်ထိုင်ဆိုဖာနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်ကျနေရာ ထိုဆိုဖာတွင် မိန်းမကြီးဝင် ထိုင်ခြင်း ဖြစ်သည်။

အခန်းတစ်ခုလုံး၏ အပြင်အဆင်မှာ ဤမျှသာဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ဤအခန်းကို သက်သက်နားနေရန်သာ သုံး၍ အခြားမည်သည့်ကိစ္စကြီးငယ်မျှ သုံးပုံမရချေ။

ခင်က မေးကြည့်သောအခါ မမအနားယူ၍ အညောင်း အညာပြေသော အခန်းဟု ဆို၏။

“တစ်ခါတလေ မမနဲ့ အဖော်မိန်းကလေးတစ်ယောက် နှစ် ယောက်နဲ့ ဒီအခန်းထဲမှာ လူကြီးလူကောင်းတွေနဲ့စကားပြောကြတယ် ခင်ရဲ့”

“ဒါဆို ဟိုခုံရှည်လေးကကော”

မတ်ရပ်ထောင်ထားသော ပိုးခန်းဆီးနောက်ရှိ ခုံရှည်ကို လက်ညှိုးညွှန်ပြပေးသောအခါ

“ကိုယ်လဲကောင်းကောင်း မသိဘူးကွာ မမခေတ္တခဏ လဲ့ဘို့ အနင်းအနှိပ်ခံဖို့ ဖြစ်မှာပေါ့”

ခင်၏စိတ်ထဲတွင် တမျိုးတပုံဖြစ်နေသည်။ ချစ်သူပြော သော စကားများဖြစ်၍သာ ငြိမ်၍နားထောင်ရသည်။ မောင်ရဲ့ အိမ် မောင့်မမအခန်းတောင် ကောင်းကောင်းမသိဟုဆိုခြင်း မှာ အတော်ဆန်းနေ၏။

“မမကတစ်မျိုး ခင်ရဲ့ အားကြီးစည်းကမ်းကြီးတာ သူ့သီး သန့် အခန်းတို့ သီးသန့်နေရာတို့ ဆိုတာ သူခွင့်မပြုရင် မဝင်ရဘူး သူများအတွက် ပေးထားတဲ့ အခန်းတွေထဲကိုလဲ မမက ဘယ်တော့မှ အရေးမကြီးရင် မဝင်ဘူး အခုမောင်တို့ကို ဒီအခန်းထဲ ဝင်ခိုင်းတော့ မောင်တောင် တော်တော်အံ့အားသင့်သွား တယ် မောင်တောင်ဒီအခန်းထဲ မရောက်ဘူးသေးဘူး ဒီအခန်း ထဲရောက်ဖူးတဲ့လူဟာ ဒီအိမ်ကြီးမှာ (၅)ယောက်ထက်မပိုဘူး”

“အခုနခင်တို့ ဝင်လာတော့ ကောင်မလေး(၇/၈)ယောက် လောက်ထိုင်နေတာ မောင်နဲ့ဘာတော်လဲ”

“မောင်တို့အမျိုးတွေဘဲ ဖြစ်မှာပေါ့ကွာ မောင်ဒါတွေ ဘာတွေ သိပ်သိတာမဟုတ်ဘူး မမဘဲသိတယ်”

ဇော်ဇော်နှင့်ခင်တို့သည် ဤသို့အခြေအတင် ပြောကြပြီး နောက် ခိုးလာပြီးခါစ ချစ်သူများဖြစ်သည့်အတိုင်း အချစ်အကြောင်းများ ဖက်သို့ စကားဦးလှည့်သွား၏။ ဤသို့အချစ် အကြောင်းရင်း တစ်ယောက်နှင့် တစ်ယောက် ကြည့်စယ်နေစဉ် မိန်းမကြီးဝင်လာခြင်း ဖြစ်၏။

မိန်းမကြီးသည် ခြေချင်းချိတ်ထိုင်လိုက်ပြီး ကောင်မလေး ကို စကားတစ်ခွန်းမျှ မပြောသေးဘဲ လက်တွင်ပါလာသော လက်ပွေ့အိတ်ထဲမှ ငွေစီးကရက်ဘူးကို ထုတ်ယူ၍ စီးကရက် အသစ်တစ်လိပ်ကို မီးညှိပြီးလျှင် အားရပါးရဖွာရှိုက်ရင်း စူးစူး စိုက်စိုက် ကြည့်နေ၏။ မိန်းမကြီးရှေ့၌ ကောင်မလေးသည် မနေတတ် မထိုင်တတ်ဖြင့် လက်ကိုင်ပုဝါကို လုံးချေနေသည်။ စီးကရက် တစ်ဝက်ကုန်သွားသောအခါ စီးကရက်ကိုင်ထား သော လက်ကို မိန်းမကြီးက ဆန့်တန်းလိုက်၏။

“ဇော်ဇော် ရော့ ပြာခါက်ထဲထည့်ပြီး စီးကရက်ကို မီးသတ် လိုက်ပြီးရင်း အခန်းတံခါးပိတ်ပြီး ဂျက်ချထားလိုက်”

ဇော်ဇော်သည် ခင်အနီးမှ အလွန်ကြောက်လန့် ရှိသေစွာ ထလျက် စီးကရက်ကို လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် ယူပြီး ပြာခွက်ထဲထည့်၍ မီးသတ်လိုက်သည်။ ထို့နောက် အခန်းတံခါးကို ပိတ်၍ ဂျက်ထိုးပြီး အနီးတွင် ကုတ်ကုတ်ကလေး လာထိုင်၏။

ခပ်စောစောက မိန်းမကြီးကို မြင်လျှင်မြင်ချင်း ခင်မင်မိ သော မိန်းကလေးသည် မိန်းမကြီး၏ အပြုအမူများကြောင့်

တဖြည်းဖြည်း စိမ့်၍ ကြောက်လာသည်။ မိန်းမကြီး၏ နေပုံ ထိုင်ပုံမှာ မိဖုရားငယ်များကို တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက် သတ် ပစ်လေ့ရှိသော ပုံပြင်ထဲမှ စူလတန်ဘုရင်ကြီး၏ မိဖုရားခေါင် ကြီးနှင့် တူနေတော့သည်။ ကောင်မလေးသည် မျက်လွှာချရာ မှ မျက်လုံးသူခိုးနှင့် မိန်းမကြီးကို ခိုးကြည့်လိုက်၏။

ခင်၏ကိုယ်လုံးကိုယ်ထည် မျက်နှာဆင်ပြင် ဝတ်စားမှု နှုတ် ခမ်းနီ ပါးနီဆိုးပုံ အားလုံးကို ချုံကြည့်လိုက်လျှင် စပ်ဖျံဖျံ မင်း ကြိုက်စိုးကြိုက် အရာရှိကြိုက် ဘုန်းကြီးကြိုက် လမ်းသစ်ကြိုက် ပုံစံမျိုး ခပ်ထွားထွား ရင်ကြီးကြီး တင်ကားကားဖြစ်၏။ မိန်းမကြီးက ခင့်ကို ညှို့သလိုကြည့်နေ၏။

“ကဲ မအာလေး ညည်းကလေးနောက် ခိုးရာလိုက် လာတယ်ဆိုတော့ ညည်းနဲ့ငါနဲ့က တိုက်ရိုက်ပတ်သက်လာပြီ အဲဒီတော့ ငါက ညည်းကို ဝတ္တရားအတိုင်း မေးရတော့မှာ ပေါ့ ကဲညည်းနာမည်စပြော”

“ကျ ကျမ နာမည် ခင်သူဇာနွယ်ပါ”

မိန်းမကြီးမှာ ကြည့်မြဲကြည့်နေ၏။ ခင်မှာ မနေတတ် မ ထိုင်တတ် ဖြစ်လာလေ၏။ (၁၀)တန်းစာမေးပွဲတွင် မေးခွန်း တစ်ခုမှ မဖြေနိုင်စဉ်က မနေတတ် မထိုင်တတ်နှင့် အတော်ပင် အခက်အခဲ တွေ့ခဲ့၏။ သို့သော် ယခုလောက် မနေတတ် မ ထိုင်တတ် မဖြစ်ခဲ့ရပေ။

“ညည်းအဖေ နာမည်ကကော”

“ရှင် ရှင် ကျမအဖေဟာ စာရေးဆရာ မောင်ကျော်ပါ”

မိန်းမကြီးသည် ကောင်မလေး၏ မျက်နှာကို ကြည့်နေရာမှ မျက်လွှာချလိုက်၏။ ထို့နောက် တစ်စုံတစ်ခုသော ဝေဒနာ ခံစားနေသကဲ့သို့ နာကျင်သော မျက်နှာမျိုးဖြစ်သွား၏။

“အစက သတင်းစာဆရာ နောက်ရုပ်ရှင်ဇာတ်ညွှန်းရေး ဆရာ နောက်ဝတ္ထုတွေ ဘာတွေရေးတယ်လေ အခုတော့ နာမည် သိပ်မကြားရတော့ဘူး ဦးခင်မောင်ကျော် ဆိုတာ မှတ် လား”

“ဟုတ် ဟုတ်ပါတယ် မမ”

ခင်မှာ အတော်အားတက်သွားလျက် မိန်းမကြီး၏ မျက် နှာကို အလွန်ချစ်ကြည်လေးစားစွာ ကြည့်လျက် ခပ်လောလော ကလေးဖြေလိုက်၏။ မိန်းမကြီး၏ မျက်နှာထားကား ကောင်မ လေး၏ ပြောင်းလဲမှုကိုပင် မြင်ပုံမပေါ်ချေ။

မိန်းမကြီးသည် ခင့်ကိုသော်လည်းကောင်း ဇော်ဇော်ကို သော်လည်းကောင်း သတိမေ့သကဲ့သို့ ငေးမောနေသည်။ မိန်းမ ကြီး၏ ကိုယ်ဟန်လက်ဟန်တို့သည် အလွန်လှပသော အနေ အထားတွင် ရှိလျက် ရှေးခေတ်ရုပ်တု အသက်ဝင်လာသကဲ့သို့ ရှိနေ၏။ အချိန်သည် တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်စွာဖြင့် (၁၀)မိနစ် ခန့် ကုန်လွန်သွား၏။

မိန်းမကြီး သတိဝင်လာဟန်ဖြင့် နေရာပြင်ထိုင် လိုက်ကာ စီးကရက်ကို မီးညှို့လိုက်သည်။ ထို့နောက် ဇော်ဇော်တစ်ဦးထဲကို သာ စူးစူးစိုက်စိုက် ကြည့်လိုက်သည်။

“ဇော်ဇော် အဲ ဟိုပုလင်းထဲမှာ ဝီစကီရှိတယ် ဘီဒိုထဲမှာ ဆော်ဒါနဲ့ ရေခဲဘူးရှိတယ် ငါ့ကိုထည့်ပေးစမ်း”

ဇော်ဇော်သည် ပြာပြာသလဲ နေရာမှထလျက် မိန်းမကြီး ခိုင်းသမျှ အပြေးအလွှားလုပ်ပေးနေ၏။ မိန်းမကြီးမှာ ဇော်ဇော် လုပ်သမျှကို အလွန်စက်ဆုပ်စွာ ကြည့်လျက်မျက်နှာနုနုနေ၏။

ထို့နောက် အဆင်သင့်ချပေးသော ဝီစကီခွက်ကို မိန်းမ ကြီးက တစ်ကျိုက်ခြင်း သောက်နေသည်။ ခင်သူဇာနွယ်သည် မိန်းမကြီး၏ ခန့်ညားသော အမူအယာနှင့် တကွ လွမ်းမိုးနိုင် စွမ်းသော စကားပြောပုံကိုသာမဟုတ် မိန်းမကြီး၏ ဟန်ပန် အနေအထားတို့ကိုလည်း အလွန်ကျေနပ်စွာ အတုခိုးလျက်ရှိ ၏။ ဝီစကီနှင့် ခွက်ကုန်သော အချိန်၌ မိန်းမကြီးသည် ရီဝေ သော မျက်လုံးအစုံဖြင့် ခင်သူဇာနွယ်ကို ကြည့်လိုက်သည်။

“ကဲ ဦးခင်မောင်ကျော်ရဲ့သမီး ခင်သူဇာနွယ်ရယ် ညည်း ဒီဇော်ဇော်နဲ့ ဘယ်တုန်းကကြိုက်ပြီး အခုလိုက်လာတာလဲ ငါ့ကို တစ်ခုမှ မချန်ဘဲ အကုန်ပြောစမ်း”

ခင်သူဇာနွယ်မှာ ဇော်ဇော်နှင့် မလှုပ်ဘဲ တိတ်တိတ်ဆိတ် ဆိတ် ငြိမ်သက်နေ၏။ မိန်းမကြီးမှာလည်း ထပ်ဆင့်မေးခြင်း မပြုဘဲ ခင်သူဇာနွယ် မျက်နှာကိုသာ ကြည့်မြဲကြည့်နေ၏။ ခင်သည် မိန်းမကြီးအား မျက်နှာနှစ်ကြိမ်လောက် လှန်ကြည့်ပြီး နောက် မပြောဘဲ မနေဝံ့တော့ဘဲ စွဲအစွဲအနှင့် ကြိုးစား၍ ပြောရှာ၏။

“ကျ ကျမ တို့ချင်း ကြိုက်နေတာ အတော်ကြာပါပြီရှင့်”

မိန်းမကြီးမှာ ကြည့်မြဲကြည့်လျက် ဝီစကီကို တမြုံခြင်း စုပ်ယူနေ၏။

“ညည်းကို ကြည့်ရတာ အခုမှ (၁၈)နှစ်တောင် ပြည့်ပုံမရ သေးဘူး အကြာကြီးရှိပြီဆိုတော့ ညည်းနဲ့ဇော်ဇော်နဲ့ ကြိုက်တာ ဘယ်လောက်များ ကြာလို့လဲ ပြောစမ်းပါအုံး”

မိန်းမကြီးသည် ခင်သူဇာနွယ်ကို ဆံပင်ကောက်ထားပုံ နှုတ်ခမ်းနီ ပါးနီဆိုးထားပုံ အဝတ်အစားဆင်ယင်ပုံတို့ကို

ခြေဆုံး ခေါင်းဆုံး စေ့စေ့ထပ်စပ်ကြည့်နေ၏။

“ကဲပြောပါအုံးအေ ညည်းတို့ချင်း ဘယ်လောက်ကြာ အောင် ကြိုက်လာခဲ့ကြတာတုံး”

ခင်သူဇာနွယ်သည် မျက်လုံးသူခိုးနှင့် လျှင်မြန်စွာ ကြည့် လိုက်ပြီးနောက် မျက်လွှာပြန်ချလျက် မပွင့်တပွင့် ပြောလိုက်ရာ မိန်းမကြီးမှာ သဲကွဲစွာ မကြားလိုက်ရသဖြင့်

“ဘယ်လောက်အေ ထပ်ပြောပါအုံး”

“လေးလ”

မိန်းမကြီးသည် လေသံသာသာပြောလိုက်သော မိန်းက လေး၏ အသံကိုကြားလိုက်ရသည်နှင့် ပြုံးယောင်ပြု၏။

“ညည်း လူတစ်ယောက်နဲ့ အိမ်ထောင်ပြုဘို့ကို (၄)လအ တွင်း ဆုံးဖြတ်နိုင်သလား”

မိန်းမကြီး၏ အသံမှာ မာကျောကျောနိုင်လှ၏။ ခင်သူဇာ နွယ်မှာ ဘာတစ်ခုမှ ပြန်မဖြေဘဲ မိန်းမကြီး၏ အသံကြောင့် ငေးကြည့်နေမိသည်။ မိန်းမကြီးသည် အရက်ဖန်ခွက်ကို တိုင် လျက် မျက်နှာခပ်ပုံပုံ ဖြစ်နေ၏။ စီးကရက်ကို ထုတ်ပြန်၏။ စီးကရက်ကို မီးညှိပြီးနောက် ဆိုဖာနောက်မှီတွင် လှဲလျက် ဇော်ဇော်နှင့် ခင်သူဇာနွယ်တို့ကို မေ့သွားသကဲ့သို့ ပြုတင်းဝရှိ ပြာလွင်သော ခန်းစီးကလေးကို ငေးကြည့်နေလေသည်။

နေကာ၏ အပြင်ဖက်၌ ငှက်ကလေးများ ဆူညံစွာ အစာ ရှာနေ၏။ မိန်းမကြီးသည် အပြာရောင်နေကာဖက်သို့ “ငှက်” ကလေးများ၏ အသံပေးရာဖက်သို့ တငေးတမော ကြည့်နေ၏။ မိန်းမကြီး၏ ထွားကြိုင်းလှသော နို့အုံကြီးမှာ တချွတ်တခွတ် ဖောင်းကြွလာ၏။ မိန်းမကြီး၏ မျက်လုံးများသည် ညှိုးမှိန်လျက် မျက်ရည်ဝေသကဲ့သို့ ရှိ၏။ မိန်းမကြီးမှာ ငေးမြဲငေးနေလေ သည်။

xxxxxx

“ဆရာ ကျမတခါမှ မသောက်ဖူးဘူး ဖြစ်ပါ့မလားဆရာ ရယ်”

“အိုကွာ သန်းကလဲ သန့်ကအစိမ်းသက်သက် တစ်ခါမှ ကင်မရာရှေ့မှာ ရပ်ဖူးတာမှ မဟုတ်တာ တော်ကြာ သန့်လုပ် ရဲမှာ မဟုတ်ဘူး ကင်မရာနတ်ဆိုတာ သိပ်ကြီးတာ”

“ဟင်အင်း ကျမမူးမှာကြောက်တယ် မူးရင်သတိတွေ လွတ် ပြီး တော်ကြာလူတွေရှေ့မှာ တွေ့ရာတွေ ရှောက်ပြောနေမိရင် ဘယ်နဲ့လုပ်မလဲ”

“ဪ ခက်လိုက်ပါဘိသန့်ရယ် ပြောမိတော့ကော ဘာ ဖြစ်သလဲ သန့်နဲ့ဆရာနဲ့ ဘယ်လိုဆိုတာ အခုလိုက်လာတဲ့ သူ တွေ အာလုံးကသိတယ် ပြီးတော့ ဒီကလဲ ကိုယ်ချစ်သူ တစ် ယောက်လုံး ထင်ရာဖြစ်နေရင် ဒီအတိုင်း ကြည့်နေပါ့မလားလို့ နောက်တစ်ခုက သန့်ကဗျာတွေ ဘာတွေရေးတတ်ချင်တယ် ဆို ကဗျာသမားဟာ အရက်သောက်ရတယ် သိလား ကမ္ဘာ ကျော် ကဗျာဆရာကြီး အိုမာခရမ် ကတောင် အရက်ချိုကလေး သောက်ရင်း ချစ်သူမျက်နှာကို တစ်မိမိမိမိကြည့်ပြီး ကဗျာဖွဲ့နေ ရမယ်ဆိုရင် လောကမှာ တခြားဘာစည်းစိမ်မှ မလိုချင်တော့ ဘူးတဲ့ အခု သန့်က အင်မတန်ကံကောင်းလို့ ပင်လယ်ပြာရဲ့ အလှကို ကိုယ်မေတ္တာနဲ့ ယှဉ်ကြည့်ရင် အရက်ကလေးယစ်ယစ် နဲ့ ကိုယ်ဝါသနာပါတဲ့ အလုပ်လုပ်ရမှာ ဘယ်လောက်ဟန်ကျ တုံး ကဲ ကဲ လုပ်ပါကွာ”

ဆရာဆိုလည်းဟုတ် ချစ်သူဆိုလည်းဟုတ်သော သန့်တို့ နှင့် စီးပွားပြိုင်ဖက်တို့၏သား ကိုကိုကျော်သည် ဤသို့လျှင် သန့်ကို တွတ်တွတ်ထိုးထိုး ပြောရင်း သန့်ကို အရက်တိုက်၏။

အရက်တိုက်ရုံနှင့် အားမရ၍ ဆေးခြောက်ပါသော စီးက ရက်ကိုပါ ထုတ်၍သန့်ကို အသိစိတ်ကင်းမဲ့စေပြီး ဘာမဟုတ် သော စီးပွားရေးပဋိပက္ခကို အကြောင်းပြု၍ အညှိုးတကြီးဖြင့် သန့်အချစ်ကို ညာယူကာ သန့်တန်ဖိုးထားလှသော အပျိုစင် ဘဝကို ကျကျနန ဖျက်ဆီးပုံကို အထောက်အထားခိုင်ခိုင် လုံလုံယူ၍ သန့်မိဘများကို ကလဲ့စားချေရန် စီမံကိန်းကြီးကို ကိုကိုကျော် ခေါ် ခင်မောင်ကျော် တည်ထောင်၍ အကောင် အထည်ဖော်ရန် တဖက်ခန်းထဲ၌ ပုန်းကွယ်နေသော မိတ်ဆွေ များကို လှမ်း၍ အသံပေးလိုက်၏။ ကိုကိုကျော် အသံကြားရ သည်နှင့် ယောက်ျား(၃)ဦး ထွက်လာသည်။

“ခင်ဗျားတို့ အိပ်များပျော်နေပြီလားလို့”

“အိပ်ပျော်ဘို့ နေနေသာသာ မျက်တောင်တောင် မခတ် နိုင်ဘူး ခင်ဗျားကောင်မက တကဲ့မျှစ်စိုပေါက်ကြီးမျှ ထည့်လိုက် ရရင်တော့ ဇိမ်ဘဲ”

“နေပါအုံးဗျာ အလှည့်ကျပေါ့ အချိန်တွေ အများကြီး ရှိ ပါသေးတယ်”

ကိုခင်မောင်ကျော်သည် ပြောပြောဆိုဆို သန့်၏ ဖွံ့ထား လှသော ရင်အုပ်ကြီးကို သူငယ်ချင်းများ အရှေ့တွင်ပင် အင်္ကျီ ပေါ်မှ မညှာမတာ နယ်ညှစ်လိုက်ရာ

“အိုး နာတယ် ကိုကိုကျော် သန့်ကို ကယ်ပါအုံး သန့်နို့တွေ ကို သူငယ်ချင်းများ အရှေ့တွင် မုဒိမ်းသမားတွေ

ညစ်နေတယ် အား” ဟူ၍ လျှာလေးကြီးဖြင့် မပီကလာ ပီကလာဖြင့် ပြောနေ သော နိုးတဝက် အိပ်မက်ထဲတွင် တဝဲလယ်လယ် ဖြစ်နေရှာသူ သန့်အားကို ခင်မောင်ကျော် နှင့် သူငယ်ချင်းက လျှောင်ပြုံးပြုံး ကြလေ၏။

ကိုခင်မောင်ကျော်မှာ သန့်၏ရင်စေ့အင်္ကျီမှ နှိပ်ကျယ်သီး များကို တစ်လုံးချင်း ဖြုတ်ပြီး သန့်ကိုအသာမယူလျက် အင်္ကျီ ကို ချွတ်ချလိုက်၏။ ဖြူဖွေးနေသော ဘရာဇီယာကလေးမှာ ကြီးမားလှသော သန့်၏နို့အုံဖောင်းဖောင်းကြီး နှစ်ခုကို အုပ် သည် ဆိုယုံမျှသာ အုပ်ပေးနိုင်ရှာ၏။ ဘရာဇီယာကိုပါ ကျော ဖက်လက်လျှိုရန် ဖြုတ်ချလိုက်သောအခါ သန့်၏အပျိုစင် နို့အုံ ကြီးများမှာ ဝါဝင်းစိုပြေလျက် ညနေခင်း၏ အလင်းရောင် အောက်တွင် ပြောင်ချောတင်းမာနေ၏။ အချုပ်အနှောင်ကင်း မဲ့နေသဖြင့် ကုတင်တစ်ချက်လှုပ်လိုက်တိုင်း နို့အုံအစုံမှာ ကျောက်ကျောတုံးကြီးနှစ်တုံးကဲ့သို့ တအိအိလှုပ်ယမ်းနေ၏။ နို့သီးများမှာ အညိုရောင်ထနေပြီး နို့အုံ၏ အလယ်ဗဟိုတွင် မသိမသာလေး စူထွက်နေ၏။ သန့်၏တပ်မက်စဖွယ် ကိုယ်အ ပေါ်ပိုင်းအလှကို မိမိမှူးတိုင်းဖမ်းတိုင်းမြင်ရသော ခင်မောင် ကျော် အပါအဝင် ကျန်ယောက်ျားတစ်ယောက် တံတွေးကို ဂလုကနဲ မြည်အောင်မျိုချလိုက်ကြသည်။

ခင်မောင်ကျော်မှာ သန့်၏နို့သီးကလေးများကို လက်ဖြင့် ဖြည်းညှင်းစွာ ပွတ်သပ်ပေးရာ သန့်မှာ အသိစိတ်လုံးဝ မပျောက်သေးသည့်အတွက် ဆတ်ခနဲ တွန့်သွားပေသည်။

ခင်မောင်ကျော်မှာ သန့်၏ လှပသော နှုတ်ခမ်းကလေးကို ဘီယာစုတ်သကဲ့သို့ တဖျင်းဖျင်း စုပ်ယူလိုက်ရင်း “အင်း -င်း -င်း -င်း ကိုယ် မောတယ် အင်းဟင်း” ဟူ သော သန့်ဟူသော အပျိုစင်၏ ရမ္မက်စိတ်ကို လှစ်ဟပြုသံကို ကြားရသဖြင့် စိတ်တက်ကြွလာကာ သန့်၏ ပါးစပ်ကို အသာဟ စေလျက် မိမိလျှာကို သန့်ပါးစပ်ထဲ သွင်းကာ မွေနှောက်ပေး နေ၏။ အတန်ကြာလျှင် သန့်၏ လျှာမှာ လှုပ်ရှားလာပြီး ခင် မောင်ကျော် ပါးစပ်ထဲ တစ်စတစ်စ ဝင်လာသဖြင့် အသာစုတ် ယူရင်း လျှာချင်းအလျားလိုက် ပွတ်တိုက်ပေးရင်း သန့်မှာ တဟင်းဟင်း ငြီးရင်း အသက်ရှူသံပါ ပြင်းလာသည်ကို ကြည့်ရှု နေသူ (၃)ဦးတွေ့ရသဖြင့် တစ်ယောက်မျက်နှာ တစ်ယောက် ကြည့်ပြီး ရမ္မက်ခိုးဝေနေသော မျက်လုံးများကို မှိတ်ပြုကြ လေ၏။

ခင်မောင်ကျော်မှာ သန့်နှုတ်ခမ်းကို အားရအောင် ငုံ့စုပ် ခြင်း အမှုကို (၁၀)မိနစ်ခန့်ကြာအောင် ပြုပြီးမှ သန့်နားရွက်ဖျား ကလေးများကို နီရဲလာသည်အထိ တစ်ဖက်စီ တဖျင်းဖျင်း စုပ်နမ်းနေပြန်သည်။ ခင်မောင်ကျော်၏ နှိုးဆွပေးမှုကြောင့် သန့်တစ်ကိုယ်လုံး တွန့်လိမ်လှုပ်ရှားလာပြီး တဟင်းဟင်းနှင့် ငြီးလိုက်အံ့ကြိတ်လိုက်ဖြင့် အိပ်မက်မက်နေသကဲ့သို့ ခံစားနေရ ရှာ၏။

ခင်မောင်ကျော်မှာ သန့်ခံစားနေရပုံကို သေချာကြည့်ပြီး ဖောင်းမို့သော နို့အုံပေါ်၌ တဘက်တစ်ထည်လွှမ်းတင်ရင်း ကင်မရာကို အသာမယူလျက် သန့်၏ မျက်နှာခံစားချက်ကို မလွတ်အောင် အတတ်နိုင်ဆုံး ငြိမ်အောင်ချိန်၍ ဓာတ်ပုံတစ်ပုံ ပြီး တစ်ပုံ ရိုက်ယူနေ၏။ “ဖေဖေ ကျမ မေ့မေ့ကို မြင်မြင်ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ ဇော် ဇော်ကို မေးကြည့်ပါ စောစောကထဲ မေမေနဲ့ ဇော်ဇော် လုပ်ပြီး ပြီ နောက်ထပ်ကျမကို မနှိပ်စက်ပါနဲ့တော့ မမရယ် ကျမအဖေ လုပ်ခဲ့တဲ့ အပြစ်တွေ ကျမနဲ့ မဆိုင်ပါဘူးရှင်”

မိန်းမကြီးသည် ခင့်ကိုခြေထောက်နှင့် ရမ်းလိုက်ရာ ခွေခနဲ လဲသွား၏ “ဖာလောင်းမ ငါဖာသယ် ဖာခေါင်းပေမဲ့ ညည်းအ ဖေလို မကောက်ကျစ်ချင်ဘူး ဒါပေမယ့် ကလဲစားတော့ ချေရ မှာဘဲ ဖာဆွယ် ဖာခေါင်း ဇော်ဇော်ကို ညည်းကအဟုတ်ကြီး ထင်နေမှာစိုးလို့ ငါကလက်တွေ့ပြရုံ ညည်းကရင်ကွဲသလေး ဘာလေးနဲ့ ငါပါးထရိုက်ရမလား”

မိန်းမကြီးသည် ဆိုဖာပေါ်ငုတ်တုတ်ထိုင်နေသော ဇော် ဇော် ဖက်လှည့်ပြီး “ဟဲ့ကောင် ဂျော်နီကိုသွားခေါ်ခဲ့ တစ်ခါတည်း ကျော်မြင့် အခန်းထဲဝင်ပြီး ခင့်ကို ရိုက်ဖို့ ကင်မရာပါ ယူခဲ့ ကိုင်း ဟဲ့ကောင် မ ညည်းအဖေက ငါ့ကို ရုပ်ရည်နဲ့ အရှက်ခွဲတယ် ငါကဒီကောင် မကို ရုပ်ရည်နဲ့ ရူးသွားစေမယ် ဟင်း ဟင်း ဟင်း”

“ကျွန်တော်တို့ အဆင်သင့်ပဲ မမ”
ခင်သူဇာနွယ် လှည့်ကြည့်လိုက်သောအခါ ဇော်ဇော်နှင့် တီဗွီကင်မရာ ကိုင်ထားသော လူတစ်ယောက်နှင့် ၎င်းတို့နောက် မှ ရှေ့သို့ ထိုးထွက်လာသူကား ဇော်ဇော်နှင့် အတူကြည့်ခဲ့သော အပြာကား မင်းသား မိုက်ကယ် ဂျော်နီ ဖြစ်ကြောင်း တအံ့ တညြ တွေ့ရှိရ၏။

“ . . . ပြီးရင် တံခါးပိတ်လိုက် ဟဲ့ကောင်မ ညည်းအဝတ် အစားတွေကိုချွတ် အံ့မယ် ကောင်မစုတ်ကများ ငါ့ကို အာမခံ ချင်တယ် ပေါင်နှစ်ချောင်း ဆွဲပြုပစ်လိုက်မယ် ဘာကောင်မ အောင်းမေ့နေလို့လဲ ချွတ် ကျော်မြင့် အားလုံးအဆင်သင့် လုပ်ထား”

သန့်သန့်ကြွယ်သည် ယခုတိုင် အဝတ်အစား မဝတ်သေးဘဲ (၄)ဦးရှေ့တွင် ဂရုမစိုက်သကဲ့သို့ ခေါက်တုန့်ခေါက်ပြန်

လျှောက် ၍ တည်ငြိမ်စွာ အမိန့်ပေးနေ၏။

“ကဲ ကောင်မ ချွတ်ပြီးရင် ဒီခုံပေါ်မှာလာလို့” သူမအိပ် ခဲ့သော ခုံရှည်ကို ပုတ်ပြရင်း ပြောလိုက်သည်။

ခင်သည် တုန်ရီစွာဖြင့် သန့်သန့်ကြွယ်ထံ လှမ်းသွားပြီး မျက်ရည်အပိုင်းသားနှင့် “မေမေရယ် သမီးကို သနားပါ သမီး ကြောက်ပါတယ်နော် သမီးကိုလွှတ်ပေးပါ”

“ဟဲ့ လျှာမရှည်နဲ့ အိပ်ဆိုအိပ်” ပြင်းထန်သော အော်သံ ကြောင့် ခင်သည် ခုံရှည်ပေါ်သို့ ရှက်ရွံ့စွာ တစောင်းလှအိပ် လိုက်သည်။

“ဟဲ့ ဗီဒီယိုသမား မရိုက်နဲ့ ငါမပြောမချင်း မရိုက်နဲ့” ထို့ နောက် ဒေါ်သန့်သန့်ကြွယ်သည် ခင်ကို ဂရုစိုက်ကြည့်လိုက်ရာ

“အံ့မယ် ကောင်မ ဆံပင်ထုံးထားတယ် ဖြေချလိုက်စမ်း ဂျော်နီ ဆံပင်တော်တော်ကောင်းတာဘဲ” ဒေါ်သန့်သန့်ကြွယ် ပြောမည်ဆိုရင်လည်း ပြောစရာပင် ခင်၏ဆံပင်မှာ အရွယ်နှင့် မလိုက်အောင် သန့်စွမ်းအံ့ထူလှ၏။ ဆံပင်မှာ ဖြန့်ချလိုက်သော အခါ ဒူးခေါက်ကွေးကို ကျော်နေလေ၏။

ကိုယ်လုံးတီး ယောက်ျားနှစ်ဦး၏ ရှေ့တွင် လာရပ်ခါ ဂျော် နီနှင့် ဗီဒီယိုထဲတွင် တွေ့ရသည်။ သန့်မာထွားကြိုင်းကြောင်း နှင့် သူ့လီးနှင့် လိုက်အောင်ကြီးထွားကြောင်းကို တွေ့ရ၍ ဇော်ဇော်လီးမှာမူ အလိုးခံဘူး၍ သိပ်မကြောက်ပါချေ။

“ကဲ စကြတော့ ကဲ နေအုံး ငါအကြံထုတ်ရမယ် ဒီကောင် မကို လူ(၃)ယောက်နဲ့ လိုးခိုင်းမလို့ အခုအိစွတ်က ခရီးသွားနေ တော့ ဂျော်နီနှင့်ခွေးကိုခေါ်လိုက်”

ဂျော်နီသည် အခန်းတံခါးကို အသာဟလျက် လေချွန်လိုက် ရာ ဂျော်နီ နီးတူထွားကြိုင်းသော သခင်နှင့် လိုက်ဖက်ညီသည့် အယ်လ်ဇေးရှင်းခွေးကြီး တစ်ကောင် အခန်းတွင်းသို့ အမြီး တန့်န့်နှင့် ဝင်လာပြီး အခန်းတွင်းရှိ လူများကို လက်လိုက်ပေး ၏။

နောက်ဆုံးခင်ကို လက်ပေး၍ ခင်မှာ လက်ကိုမယူဘဲ ကြောက်လန့်တကြား နောက်ဆုပ်လိုက်သဖြင့် မကျေနပ်ဟန် နှင့် ခင်တစ်ကိုယ်လုံးကို လျှောက်နမ်းနေပြီး ခင်စောက်ဖုတ်ကို သူ့နှာခေါင်းကြီးဖြင့် အသာထိုးကြည့်နေ၏။

“ဟေ့ မင်းခဏငြိမ်ငြိမ်နေ မင်းအလှည့်မရောက်သေးဘူး” ဂျော်နီက သူ့ခွေးကြီးကို တစ်ချက်သပ်ယင်း ပြောလိုက်ရာ မကျေနပ် တစ်ချက်အူလိုက်ပြီး ဆိုဖာပေါ်သွားထိုင်နေလေ သည်။ “မမဒီကောင်ကို ဘာလုပ်ခိုင်းမလို့ ခေါ်ရတာလဲ”

“ငါပြောမယ်လေ သွားရေခဲသေတ္တာထဲက ကူလ်ဖီလ်တစ် ချောင်းသွားယူခဲ”

“ရော့ ဒီမှာ”

“ဟဲ့ကောင်မ ပေါင်ကားစမ်း အခုနငါအိပ်သလို ခြေ ထောက်တွေ ဘေးချပြီး နင့်စောက်ဖုတ်ကို ဖြုထား ဂျော်နီအဲဒီ ကူလ်ဖီလ်ကို ကောင်မစောက်ခေါင်းထဲ ထည့်ထား အရည်ပျော် သွားရင် ရက်ခိုင်းရမယ်”

“ကျမကို ဒီလိုတော့ မရက်စက်ပါနဲ့ရှင် သနားကြပါအုံး”

“ကောငမ နင့်အပေါက်ပိတ်ထား”

ဂျော်နီသည် အေးနေသော ကူလ်ဖီရေခဲချောင်းလုံးလုံး ရှည်ရှည်ကို ခင်စောက်ဖုတ်ထဲ စိုက်သွင်းပေးလိုက်သည်။

“အမလေး ရှစ်ကြီးခိုးပါရဲ့ အံတီရယ် ပြန်ထုတ်ပေးပါ ကျမ သေရချည့်ရဲ့ အား” ရေခဲချောင်းသည် ခင်၏စောက်ခေါင်းကို ငရဲမီးအလား ဝေဒနာခံစားစေ၏။

“ငါကလူတွေကို တစ်ခုခု အန္တရာယ်ပြုမယ်ဆိုရင်တော့ ခေါင်းနဲ့ အိုးကို ဘလိတ်ဒါးနဲ့ ခွဲပြီးတော့ ဆပ်ပစ်မယ် မြင်းလိုး ရင်တောင် အာသာပြေမှာ မဟုတ်ဘူး ဒီတော့ ခံစရာရှိရင် ကောင်းကောင်းခံ”

ခင်နို့သီးဖောင်းဖောင်း အိအိကြီးများကို လက်နှစ်ဖက်နှင့် ညှစ်လိုက်သလို ဂျော်နီလည်း ခင်နှုတ်ခမ်းကို သူ့နှုတ်ခမ်းကြီး နှင့် ဖိကပ်ကာ တဖျင်းဖျင်း ဖိမိယူနေ၏။ ဒေါ်သန့်သန့်ကြွယ် မှာ သူ့လူများ၏ လုပ်ရပ်ကို ဗီဒီယိုလည်း စရိုက်လေပြီ။

ဂျော်နီ၏ အစွမ်းများကြောင့် တင်းမာနေသော ခင်၏အေး စက်တင်းမာနေသော နှုတ်ခမ်းများကို မာတောင်နေသော လျှာ ကို မြွေကဲ့သို့လိမ်ပြီး ပါးစပ်ထဲသို့ ဝင်ချည်ထွက်ချည် ပြုလုပ် လျက် ပါးစပ်တစ်ခုလုံး နေရာအနှံ့သွား၍ပွတ်တိုက်နေ၏။

ဂျော်နီ၏လျှာကို လိုက်လံဖမ်းယူကာ တွယ်ချိတ်ရ၏။ ရေခဲ ချောင်းမှာ စောက်ခေါင်းတွင်းမှ အပူဓာတ်ကြောင့် တစ်စတစ်စ အရည်ပျော်နေ၏။ တဖြည်းဖြည်း သေးလာပြီး စောက်ခေါင်း တွင်းသို့ ပို၍ နက်နက်လျောဆင်းစေ၏။

ဂျော်နီ၏ လှုပ်ရှားမှုကို အားကျမခံ ဇော်ဇော်ကလည်း နို့အုံကြီး နှစ်လုံးကို လက်ဖြင့် ဖွဖွကလေး ဆုပ်နယ်နေရင် ရုတ်တရက် ဂျုံနှယ်သလို ဖိဖိစီးစီးနှယ်၏။ ခင်နို့ကြီးများမှာ ဇော်ဇော်လက်ချောင်းများဖြင့် ဆွဲတိုင်းပြီး ပျော့စိပျော့ဖတ်ဖြင့် ဘယ်ညာရမ်းခါနေ၏။

ဤအချိန်တွင် ရပ်တန့်လိုက်ပြီး နို့သီးလုံးကလေးများကို ပြေးညှင်းစွာ ချေပေးနေသည်။ ထို့နောက် ပါးစပ်ဖြင့် အသာ ချေလိုက်ပြီး ငုံထား၏။ ချေလိုက် ကိုက်လိုက်ဖြင့် အတော်ကြာ လုပ်နေ၏။ ခင်၏နို့ကြီးမှာ မူလကထက်ပင် တင်းမာဖောင်းအိ

လာပေ၏။

နို့အုံတစ်လျှောက် သူ့လျှာကြီးဖြင့် အတန်ကြာလိုက်ရက် ပေးနေရာ ခင်မှာ မိန်းမကျမ်းကျေသူ နှစ်ဦး၏ အနှိုးအဆွကို ခံနေရသဖြင့် တလူးလူး တလွန်လွန်ဖြင့် အရသာခံစားနေရ သည်။ ရေခဲချောင်းမှာလည်း တဖြည်းဖြည်း သေးငယ်သွားပြီး လက်နှစ်ဆစ်သာသာ အတုံးကလေးများသာ သားအိမ်နားကပ် ၍ ကျန်နေသဖြင့် ဒေါ်သန့်သန့်ကြွယ်က

“ဂျော်န ဇော်ဇော် တော်တော့ ဒီကောင်ကို အလှူပေးလိုက် အိုး လာ လာ ဒီမှာ နင့်အတွက် စပယ်ရှယ်နို့အေးချောင်းရှိ တယ် ယက်စမ်း”

အရွယ်နှင့် မလိုက်အောင် လိမ္မာသော ခွေးကြီးသည် ဝန်းခနဲ ဆိုဖာပေါ်မှ ခုန်ချရင်း သန့်၏ ဖြူကားထားသော ပေါင်နှစ်လုံးကြားသို့ ပြေးဝင်လာသည်။ ထို့နောက် တရှုံ့ရှုံ့အနံ့ ခံရင်း သန့်၏စောက်ခေါင်းတွင်းမှ အပျိုနို့ကို လွှမ်းမိုးနေသော နို့အေးချောင်းနို့ကို ရလိုက်သဖြင့် သူ၏ကြီးမား ကြမ်းတမ်းသော လျှာနီနီကြီးကို ထုတ်ကာ ခင့်၏စောက်ပတ်တွင် ပေကျံနေသော နို့အေးချောင်းများကို ယက်ပါလေတော့သည်။

“ရှုပ် ရှုပ် အင်း ရှုပ် အမလေး ကျမ မခံနိုင်ဘူး ပလပ် အခု ပလပ် ပြတ် ပြတ် ပြတ် အင့်ဟင်း ကျမကို ဒီလိုမနှိပ်စက် ပါနဲ့ အိုး”

ခွေး၏လျှာကြမ်းကြီးများမှာ စောက်ပတ်တပြင်လုံးကို ကျား လျှာနှင့် အပွတ်ခံရသကဲ့သို့ ခံစားရသူမှာ ကလီစာများ ပြောင်း ဆန်သွားသကဲ့သို့ ခံစားရင်း လျှာသည် စောက်ခေါင်းတွင်းသို့ အတားအဆီးမရှိ ဝင်လာပြီး တဖြည်းဖြည်း ရှည်ထွက်လာကာ သားအိမ်၌ ကပ်နေသော ရေခဲချောင်းအကျန်ကို ထိုးယက် နေ၏။

ခွေးလျှာဒဏ်ကို သတိလစ်မတတ် ခံစားရ၏။ နောက်ဆုံး တွင် စောက်စေ့နားရှိ အကြွင်းအကျန်များကို ယက်ရင်းစောက် စေ့ကို အကြိမ်ကြိမ် ယက်မိရာ ခင်တစ်ယောက်ကိုယ်လုံးကော့ တက်လာပြီး ခွေးလျှာကို စောက်ပတ်အခေါင်းထဲ စုပ်သွင်းကာ စောက်ခေါင်းတွင်းမှ သုတ်ရည်များကို သေးပေါက်သလို ပန်းချ လိုက်၏။

ခွေးမှာ စောက်ရည်များကို တစ်စက်မကျန် ယက်ပြီးသည် နှင့် သခင်သင်ကြားပေးထားသည့်အတိုင်း မိမိတာဝန်ကုန်ပြီ ဖြစ်၍ အခန်းတွင်းမှ အရသာကို ခံစားရင်း ခုံပေါ်တွင် အရုပ် ကြိုးပြတ် လဲလျောင်းနေ၏။

“ကဲ ကြည့်မနေနဲ့ ဒီကောင်မကို လိုးကြတော့ နှစ်ယောက် ပြိုင်လိုးနော် ဟဲ့ကောင်မ ဇိမ်ခံမနေနဲ့ ထ ထ ကဲ နင့်လီးကို ဇော်ဇော်ဒီမှာလာအိပ် ရောဒီမှာ ချောဆီ နင့်လီးကို သုတ်ထား နင့်လီးကို တောင်မတ်နေပစေ ကောင်မဖင်ကို စွပ်ချရမှာ ကဲ လုပ်”

ခင်မှာ ကြောက်ရွံ့လှသဖြင့် တဆတ်ဆတ် တုန်ရိ၍ နေ လေသည်။ ဒေါ်သန့်သန့်ကြွယ်က ဂျော်နီကို မျက်ရိပ်ပြလိုက် ရာ ခင့်လက်မောင်းကို တစ်ဖက်တစ်ချက်ဆီကို ဂျော်နီနှင့် ဒေါ်သန့်သန့်ကြွယ်တို့၏ လက်အားအားပြုလိုက်ပြီး ခင့်ကို ဆောင့်ကြောင့်ထိုင် အနေအထားဖြစ်အောင် ဆောင့်ချလိုက် ၏။ ထို့နောက် လေးလှလှသော ဖွံ့ထွားသည့် ခင့်ကိုယ်လုံးကို ဂျော်နီနှင့် ဒေါ်သန့်သန့်ကြွယ် နှစ်ဦးပေါင်းသည် လက်မောင်း မှ တစ်ချက်ခြေသလုံးမှ တစ်ချက် တစ်ယောက်တစ်ဖက်စီ ပေါ့ပါးစွာ မယူလိုက်၏။ ထို့နောက် ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်ပေါင် ကား ပုံသဏ္ဍာန်ဖြစ်နေသော ခင့်ကို မလျက် ခုံရှည်ပေါ်တွင် ခြေနှစ်ဖက်ဘေးကားကာ ကြီးမာသော လီးကြီးကို ကျောက်တိုင် သဖွယ် ထီးကြီးဆောင်းကာ ပြောင်လက်နေအောင် ဆီသုတ် ထားသော ဇော်ဇော်ထံယူလာကာ ခင့်စအိုဝတွင်းသို့ ဇော်ဇော် ၏လီးကို တော့ပေးလိုက်သည်။

ထို့နောက် ခင့်အလေးချိန်ဖြင့် တဖြေးဖြေး လျော့ချပေးရာ စအိုထဲသို့ လီးကြီးမှာ တထစ်ပြီး တစ်ထစ်ဝင်ရောက်လာလေ၏။

“အား သေပါပြီ ကိုဇော်ရယ် ရက်စက်လိုက်တာ ခင့်ဖင် ပေါက်ထဲ ဒီလောက်ကြီးတဲ့ လီးသွင်းရသလား အမလေး အီး ယားဟီး”

ခင်မှာ နာလွန်းသဖြင့် ရုန်ကန်သော်လည်း လီးမှာ အဆုံး အထိဝင်နေ၍ မလွတ်တော့ချေ ဇော်ဇော်မှာ အောက်မှနေ၍ လက်နှစ်ဖက်ကို ဆန့်ကာ နို့အုံကြီးနှစ်လုံးကို ဆုပ်ကိုင်ဖြစ်ညစ် ထားသဖြင့် ခင့်အပေါ်ပိုင်းမှာ လှုပ်ရှားရ မလွတ်လပ်တော့ချေ။

ခင့်ကို ဇော်ဇော်လီးတွင် ပွတ်ပေးပြီးသည်နှင့် ဂျော်နီသည် ကြောက်လန့်တကြား ခါရမ်းလျက်ရှိသော ခြေနှစ်ချောင်းကြား ဝင်ရပ်ကာ ခင့်ခြေကျင်းဝတ်ဖျားကို ဖမ်းကိုင်လိုက်၏။

ထို့နောက် ခင့်ပေါင်ကို အစွမ်းကုန်ဖြူကာ ခွေးယက်ထား သော သူမ၏စောက်ရည်များ ကျဆင်ဖျက်ရှိသော စောက်ခေါင်း ဝတွင် သူ၏မြင်းလီးမကကြီးလှသော လီးကြီးကို တော့လိုက်ကာ တရှိန်ထိုး ဆောင့်သွင်းလိုက်၏။

“ပြစ်ပြစ်ပြစ် ဒုတ် အား” ဟု အော်ရင်း ခင်မှာ မျက်ဖြူ လန့်သွား၏။ ဂျော်နီမှာ ကမန်းကတန်း ခင့်ကိုယ်လေးကို ကိုင် လှုပ်ပေးပြီး ပေါင်ရင်းရှိ အကြောထုံးများကို ဖိချလိုက်မှ ဟင်း ဟူသော သက်ပြင်းချသံနှင့် အတူသတိပြန်လည်လာ၏။

ထို့နောက် ဂျော်နီသည် ခင့်ချိုင်းအောက်မှ လက်လျှိုကာ ပခုံးများကို တင်းတင်းဆုပ်ကာ သူ့လီးကြီးကို တစ်ချက်ချင်း မှန်မှန်အတွင်းအထုတ်ပြုလုပ်ပေးနေ၏။

အောက်မှ ပတ်လက်အိပ်၍ စအိုထဲလီးသွင်းထားသော ဇော်ဇော်ကလည်း ခင့်နို့ကို ဆွဲရင်း ဂျော်နီ အချိန်အဆနှင့် ညှိ၍ အတွင်းအထွက် ပြုနေ၏။ ဂျော်နီမှာ လီးကြီးဖြင့် အဆုံး ထိုးလျှင် ဇော်ဇော်သူ့လီးကို စအိုဝတွင် ထား၏။

ဂျော်နီလီးစောက်ခေါင်းဝတွင် တော့နေလျှင် ဇော်ဇော် သူ့လီးကို ခင့်စအိုထဲ အဆုံးတိုင်လှီးချ၏။ ဤသို့ဖြင့် (၃)ဦးသား အတိုင်အဖောက်နှင့် လိုးနေရာ ခင်မှာ ပထမအလွန်နာကျင် သောလည်း တစ်စတစ်စ အပြင်မှ အောက်သို့ ကျလာသကဲ့ သို့ တပြိုင်တည်း အသဲအေးစဖွယ် အရသာကို ခံစားနေရ၏။

“ဖွတ်ပြစ် ဒုတ် အင် ဒုတ် အင် ဖွတ်ဖွတ် ဒုတ် အင် ဒုတ် အား ရှိုး အင်ဟင်အို အမေ ဒုတ် ဒုတ် ဒုတ် ဒုတ် အားကောင်း အင်ဟင်း အို ဒုတ် ဒုတ် ဖတ် ဒုတ် ပြတ် အား”

ဒေါ်သန့်သန့်ကြွယ်မှာ ၎င်းတို့(၃)ဦးကို ကြည့်နေပြီး အတန် ကြာလျှင် ခုံရှည်ကို ကျော်ခွလိုက်ပြီး ခင့်မျက်နှာရှေ့တွင် စောက် ဖုတ်ကို ဖြကာ ခွရပ်လိုက်သည်။

“ကောင်မ ဒီမှာကြည့်စမ်း မြင်လား နင့်အဖေလိုးသွားတဲ့ စောက်ဖုတ် နင်လျှာထုတ်ပြီး ယက်စမ်း”

ခင်သည် မျက်လုံးဖွင့်ကြည့်ရာ မိမိမျက်နှာတည့်တည့်တွင် ကြီးမားလှသည့် နီရဲပွင့်အာနေသော သန့်၏ စောက်ဖုတ်ကို တွေ့ ရ၏။ မိမိမှာ သန့်ကို ပထမကြောက်ရွံ့မုန်းတီးသော်လည်း ယခု မိမိဘဝတွင် ကြုံကြိုက်ခဲ့သော အရသာများကို ဖန်တီးပေး သူ အဖြစ်ဖြင့် မြင်လာ၍ သန့်၏ဖြူထားသော စောက်ဖုတ်တွင်း သို့ မိမိ၏နှူးညှိသော လျှာကလေးကို နှစ်မြှုပ်ကာ စေတနာပါပါ နှင့် တတ်သမျှ မှတ်သမျှ ယက်စုပ်ပေးနေ၏။

“ကောင်မ ဘယ်ဆိုးလို့လဲ ကောင်းတယ် အိုး သိပ်နာနာ မကိုက်နဲ့ အား ကောင်းလိုက်တာ အင်းဟင်း ကျွတ်ကျွတ်ကျွတ်”

တစ်ခန်းလုံး လူလေးဦး၏ အသက်ပြင်းပြင်း ရှူသံများ၊ လီးနှင့်စောက်ဖုတ်ပွတ်တိုက်သံများ ဂွေးဥနှင့် ဖင်ရိုက်ခတ်သံ များ ညည်းညူသံများနှင့် ဆူညံနေလေသည်။

ခင်၏လျှာသည် ဒေါ်သန့်သန့်ကြွယ်၏ စောက်ဖုတ်ကို မနားတမ်း လှည့်၍ ယက်ပေးနေရာ ဒေါ်သန့်သန့်ကြွယ်မှာ ခင့်ပါးစပ်ပေါ် တဖြည်းဖြည်း ဖိထိုင်ချလေ၏။ လျှာကလေးကို အတော်ပင် နှစ်သက်သွားပြီး မိမိစောက်ခေါင်းအတွင်းနေရာ ထိရောက်အောင် စောက်ခေါင်းတွင်းရှိ ကြွက်သားများက ခင့် လျှာကို တဖြည်းဖြည်း စုတ်ယူနေသည်။

စောက်စေ့များလည်း ခင့်သွားဖြင့် ပွတ်တိုက်ဖန်များ၍ တဆတ်ဆတ် တောင်မတ်လာသည်။ အတန်ကြာလျှင် သန့်မှာ စောက်ဖုတ်ကို အတင်းဖြုတ်ယင်း ခုံအစွန်းများကို လက်နှင့်ကိုင် ကား တကိုယ်လုံး တဖျင်းဖျင်း အကြောလိုက်လာပြီး စောက် ခေါင်းအတွင်းမှ စောက်ရည်များ ခင့်မျက်နှာပေါ်သို့ ပွတ်ခနဲ ပွတ်ခနဲ ကျလာရာ ခင့်ကမရွံ့မရှာပင် လျှာနှင့်လိုက်ယက်နေ၏။ သန့်မှာ ဒယ်မီးဒယ်ိုင်နှင့် ခင့်နားမှ ခွာပြီး ဆိုဖာပေါ်တွင် ခြေ ပစ်လက်ပစ် ထိုင်ချလိုက်၏။

ဇော်ဇော်နှင့် ဂျော်နီမှာလည်း အတိုင်အဖောက်နှင့် ခင့်ကို အားရပါးရ ဆောင့်လိုးနေရာမှ နှစ်ဦးသား အချိန်ကိုက်ပြီး အောင် ခပ်မြန်မြန်ဆောင့်နေကြ၏။

ဒါကိုသိသော ခင်ကလည်း ကာမအရသာနှင့် ပတ်သက်၍ အတော်နားလည်လာပြီဖြစ်၍ ၎င်းတို့နှစ်ဦးပြီးရန် တစ်ကိုယ်လုံး တုန်တက်လာသောအခါ မိမိ၏ စောက်ပတ်ကြွက်သားများက ဂျော်နီလီးကို မလွတ်တမ်း ဖြစ်ညှစ်ထားသကဲ့သို့ စအိုကြွက်သား များက ဇော်ဇော်လီးကို ချုပ်ကိုင်ထားလေ၏။

ထိုသို့ ဖြစ်ညှစ်ဆုပ်နယ်ပေးသကဲ့သို့ ရှိ၍ လီးများမှာ ပူခနဲ ဖြစ်သွားကြပြီး သုတ်ရည်များကို ဆိုင်ရာဆိုင်ရာ နေရာများသို့ တဖျင်းဖျင်း ပန်းထုတ်လေ၏။

များပြားလှသော နှစ်ဦးပေါင်းသုတ်ရည်နွေးနွေးများသည် ခင့်တစ်ကိုယ်လုံးကို အင်အားတိုးစေပြီး ပြင်းထန်စွာ လှည့်ပတ် နေသော ရမ္မက်သွေးများသည် ပတ်ကိုအကြီးစားတစ်ကောင်၏ ပါးစပ်ကဲ့သို့ ရွံ့ချည်ပွချည် ဖြစ်နေသော ခင့်စောက်ခေါင်းတွင်း မှ ဒလဟော စီးဆင်းကျလာရာ ဂျော်နီသုတ်ရည်နှင့် ပေါင်းပြီး ချောင်းအသေးစားကလေးတစ်ခုအဖြစ် ဇော်ဇော်ပေါင်ခြံတွင်း သို့ စီးကျလေ၏။

(၃)ဦးသား ထပ်လျက် အတော်ကြာမှာ ဂျော်နီက ထလိုက် ပြီး သူ့လီးကို ခင့်စောက်ခေါင်းတွင်းမှ ဆွဲထုတ်လိုက်ရာ ပွတ် ခနဲ အသံနှင့်အတူ ကျွတ်ပါလာ၏။ ခင်ကလည်း ဂျော်နီလက် မောင်းကို အားပြု၍ ထလိုက်ရာ သူမ၏ ဖင်ထဲမှ ဇော်ဇော်၏ ပြောခွေသော လီးကြီးမှာ မျှောတစ်ကောင်အလား စွပ်ခနဲ ကျွတ်ထွက်သွားသည်နှင့်အတူ ဇော်ဇော်သုတ်ရည်ဖြင့် အနည်း ငယ်သည်လည်း ဖင်ဝမှယိုစီးကျလာ၏။

(၃)ဦးသား ဒေါ်သန့်သန့်ကြွယ်ရှိရာသို့ အပန်းတကြီး လျှောက်ဝင်လာရာ

“ဘယ်လိုလဲ တော်တော်မောကြတယ်မှတ်တယ် ဟဲကောင် မ ညည်းလျှာက သိပ်ကောင်းတာဘဲ ငါဖြင့် အခုထိ စောက် ခေါင်းထဲက အသားယားနေတုံးဘဲ ညည်းကို ငါမွေးစားမယ် နေမလား ငါ့ကိုနေ့တိုင်း မှုတ်ပေးရမယ်”

“ကျမ အမေဆီဘဲ ပြန်ပို့ပေးပါရင် ကျမဒီမှာ မနေနိုင်ဘူး”

“အောင်မာ ကောင်မက သူတော်ကောင်းလုပ်နေပြန်ပြီ နှင့် ဂျော်နီလီးကို မကြိုက်ဘူးလား ငါတောင်သူ့လီးဒဏ်ကို မခံနိုင်ဘူး ညည်းကတော့ တော်တော် ခံနိုင်ရည်ရှိတာဘဲ ဒါ တောင်အပျိုဘဲရှိသေးတယ် ငါတို့အရွယ်လောက်ရောက်ရင် ညည်းကိုမြင်းလိုမှ ရမယ်ထင်တယ်”

“ဒီမှာ ညည်းပြန်ရင် ငါမတားဘူး ငါလူတစ်ယောက်ထည့် ပေးလိုက်မယ် တို့ရိုက်ထားတဲ့ ဗီဒီယိုခွေပါပေးလိုက်မယ် ကြည့် ဖြစ်အောင်ကြည့်ခိုင်း ရှက်လို့ဘာလို့ ဆိုပြီး မဖျက်ဆီးခိုင်းနဲ့ အပြာကားရိုက်တဲ့ နေရာမှာ ငါ့ကိုမှီတဲ့လူ ခပ်ရှားရှားဘဲ ညည်း ငါ့ကားတွေ ကြည့်ဘူးတယ် မဟုတ်လား”

“မကြည့်ဘူးပါဘူး”

“ဟဲဟဲ ညည်းက လိမ်ပြန်ပြီ ဟိုကောင်ဇော်ဇော်ပြတာ ငါ့ကားပေါ့ မိုက်ကယ်ပြောသော ချစ်ပုံပြင်လေ ဖာစုတ်မက ကလိမ်ကျချင်တယ်”

“ဟေ့ ဇော်ဇော် ငါ့စီးကရက်ဘူးယူခဲ့စမ်း ပြီးရင် ငါ့ပေါင် ကို လာနှိပ်ပေး”

“ကျနော်သွားလို့ရပြီလား မမ တစ်ခါထဲ အခွေကို သွား ဆေး လိုက်မယ်”

“အေးအေး သတိနဲ့လုပ်နော် ဒီကားက သရုပ်ဆောင်တာ မဟုတ်ဘူး”

“ဟုတ်ကဲ့ မမ”

“ဟဲ့ကောင်မ အဝတ်အစားတွေ ဝတ်ထားပြီးရင် ထမင်း စားမယ် မနက်ဖန် နင့်ကို ဦးခင်မောင်ကျော်ဆိုသူထံပို့ပေးမယ်”

“ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ရှင်”

“မလိုပါဘူး ငါ့အလုပ်ငါလုပ်တာ”

xxxxxx

“ကျင်မောင်ကို ကားသွားထုတ်ခိုင်း ရော့ ဇော်ဇော် ငါ့စီး ကရက် မီးငြိမ်းလိုက်” ဒေါ်သန့်သန့်ကြွယ်သည် သူ့ထုံးစံအတိုင်း ခန့်ငြားသော အမူအရာဖြင့် ဇော်ဇော်ကို စီးကရက်တိုအား လှမ်းပေးလိုက်၏။

“ဟဲ့ ဂျော်နီ ငါ့ကို စာရွက်တစ်ရွက်နဲ့ ဖောင်တိန်ယူခဲ့စမ်း စာရေးဆရာကြီးဆီ သဝဏ်လွှာပါးရအောင်”

xxxxxx

“ဟဲ့ကောင် ဗီဒီယိုခွေနဲ့ စာကို သေချာအောင်ပေးလိုက် ကြည့်ဖြစ်အောင် ကြည့်လို့လဲပြောလိုက်”

“ဟုတ်ကဲ့ မမ ကဲ သွားမယ်”

“စာထဲမှာ ဘာပါလဲ ဇော်ဇော်”

“ဂျော်နီမှာ မင်းတော်တော်စပ်စုတာဘဲ ရော့ သိချင် ဖတ် ကြည့်”

သန့်၏ ဘော်လီမပါသော ရင်သားကြီးများမှာ အကျီချွတ် လိုက်သည်နှင့် မက်မောစဖွယ် တုန်ယှုပ်ရှားနေရာ ဇော်ဇော် မှာ အကျီကို ဖြောင့်အောင်ပင် မခေါက်နိုင်ချေ။

ခင်မှာ တအံ့တဩနှင့် ကြီးမားလှသော ရင်သားများကို စိုက်ကြည့်နေမိ၏။

“ဟိုကောင် မြန်မြန်ခေါက် ပြီးရင် ထမီလာချွတ်ပေး ပြေး ပြေးချွတ် နင့်လက်သဲနဲ့ ငါ့ဗိုက်ကို ခြစ်မိအုံးမယ် အေး ခေါက် ထားလိုက် သူ့ခေါက်ရိုးအတိုင်း ခေါက်နော် ပြီးရင် ဟိုကရှော့ စောင်ယူပြီး ဒီခုံပေါ်မှာခင်းလိုက်”

ဇော်ဇော်မှာ သန့်၏ခိုင်းသည့်အတိုင်း တသွေမတိမ်းလုပ် ပေးနေသည်ကို ခင်သည်လိုက်ကြည့်ရင်း သန့်၏ထမီကို လက် ဖြင့် တယုတယ ချွတ်ပေးနေသည်ကို တွေ့ရသောအခါ အံ့ ကြိတ်ပြီး နှုတ်ခမ်းကို ဒေါသနှင့် ကိုက်မိသည်။

ထမီကို ချွတ်ချလိုက်သောအခါ သန့်မှာ ကိုယ်ပေါ်တွင် အဝတ်လုံးဝမရှိတော့ဘဲ ခင်တို့နှစ်ဦးရှေ့တွင် မားမားမတ်မတ် ခါးထောက်ရပ်နေ၏။ သန့်မှာ ခါးအနည်းငယ် တုတ်၍ တင် သားများ အနည်းငယ်အိကျလာသည်မှတစ်ပါး ငယ်မူငယ်သွေး မပျောက်သေးဘဲ လှချင်တိုင်း လှနေ၏။

သန့်သည် ခုံရှည်ပေါ်သို့ နွဲ့ပြောင်းစွာ လဲလျောင်းလိုက် သည်။ ခုံမှာ အလျား အနံ့မှာ သင့်တော်ရုံသာရှိသည်။ သန့်၏ ကိုယ်လုံးအောက်တွင် ပျောက်ကွယ်သွား၏။ သန့်၏နို့ကြီးများ မှာ ကျောက်ကျောတုံးများ တင်ထားသကဲ့သို့ တအိအိလှုပ်ရှား နေ၏။

“ဟိုကောင်မ ငါတို့ ဘာလုပ်သလဲဆိုတာ ကြည့်နေ ဟေ့ ကောင် လုံချည်ချွတ်လိုက်” သန့်၏ခက်ထန်သော အမိန့်ပေးသံ ကြောင့် ခင်သာမက ဇော်ဇော်ပါ တုန်လှုပ်ခြောက်ခြားသွား၏။ အကျီပါ တစ်ခါထဲချွတ်ခဲ့ ဘာအဝတ်မှ မကျန်စေနဲ့ ကြားလား”

မကြာမီ ဇော်ဇော်၏ လီးကို လက်ဖြင့်အသာကိုင်၍ ဒစ် ကို ဖြုကြည့်၏။ “ငါတို့လိုးတာကို အသေအချာကြည့်ထား”

“ဟဲ့ကောင် ဗီဒီယိုခွေနဲ့ စာကို သေချာပေးလိုက်ကြည့် ဖြစ်အောင် ကြည့်လို့လဲ ပြောလိုက်”

“ ဟုတ်ကဲ့ မမ ကဲ သွားမယ်” “စာထဲမှာ ဘာပါလဲ ဇော်ဇော်” “ကျော်နီမှာ မင်းတော်တော် စပ်စုတာဘဲ ရော့ သိချင်ဖတ်ကြည့်”

သို့-

စာရေးဆရာကြီး မြေလတ်မောင်ကျော် ခေါ် ဦးခင်မောင် ကျော်ရှင့် ကျမရိုသေစွာ စာရေးအကြောင်းကြားအပ်သည်။

အကြောင်းမှာ ရှင်၏တစ်ဦးတည်းသော သမီးရတနာ ခင်သူဇာနွယ်သည် ကျွန်မတို့၏ အလှူဂေဟာတွင် စာမေးပွဲ တစ်ရပ်ကို စစ်ဆေးရာ၌ ကျရှုံးခဲ့ပါသည်။ ရှင့်သမီး ခင်သူဇာ နွယ်သည် ဖာဖြစ်ရန် အရည်အချင်း မပြည့်မီပါသဖြင့် ရှင့်ထံ ဘေးမသီရန်မခ ရောက်စေရန် အစောင့်နှစ်ယောက်နှင့် ပြန်ပို့ ပေးလိုက်ပါသည်။

ရှင့်အနေနှင့် သွန်သင်ဆုံးမနိုင်ပါက ဆုံးမပေးစေလိုပါ သည်။ ရှင့်သမီးသည် စာမေးပွဲ စစ်ရာ၌ နည်းပြဆရာများကို ချွေးယုံအောင် ဒုက္ခပေးခဲ့ပါသည်။ ရှင့်သမီးချော၏ သောင်း ကျန်းပုံကို အလွန်တော်သော ဗီဒီယိုသမားများနှင့် သေချာစွာ မခွင်းမချန် ရိုက်ကူး၍ ရှင့်ထံပေးပို့လိုက်ပါသည်။

ရှင့်အနေနှင့် ကျမတို့ လုပ်ငန်းကို စိတ်ဝင်စားလျှင် ရှင့် သမီးကို ဆုံးမပဲ့ပြင်၍ မွမ်းမံသင်တန်းများ ဆက်စေကာ ကျွန်မ တို့ထံ ပြန်ပို့ပေးက များစွာ ဝမ်းသာမည် ဖြစ်ပါကြောင်း။

xxxxxxx

နောက်ထပ်ပို့ ပေးရန် ရှိပါသေးသည် ။

ခင်မမ